C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger (BRRD3)

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. april 2024 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(C/2025/3753)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2023)0227),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0135/2023),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse af 5. juli 2023 fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

— der henviser til udtalelse af 13. juli 2023 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0153/2024),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUT C 349 af 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. april 2024 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/… om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger (*)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens afviklingsramme for kreditinstitutter og investeringsselskaber (»institutter«) blev oprettet i kølvandet på den globale finanskrise i 2008-2009 og efter Rådet for Finansiel Stabilitets internationalt godkendte »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« (nøglekarakteristika for effektive afviklingsordninger for finansielle institutioner) ([3]). Unionens afviklingsramme består af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ([5]). Begge retsakter finder anvendelse på institutter etableret i Unionen og alle andre enheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for nævnte direktiv eller nævnte forordning (»enheder«). Unionens afviklingsramme har til formål på en velordnet måde at håndtere institutters og enheders sammenbrud ved at bevare institutters og enheders kritiske funktioner og undgå trusler mod den finansielle stabilitet og samtidig beskytte indskydere og offentlige midler. Desuden har EU's afviklingsramme til formål at fremme udviklingen af det indre marked for bankvirksomhed ved at skabe en harmoniseret ordning til at håndtere grænseoverskridende kriser på en koordineret måde og ved at undgå konkurrenceforvridninger og risici for ulige behandling.

(2) Flere år efter gennemførelsen af Unionens afviklingsramme, som den finder anvendelse i øjeblikket, giver den ikke de tilsigtede resultater med hensyn til nogle af disse mål. Selv om institutter og enheder har gjort betydelige fremskridt hen imod afviklingsmuligheder og har afsat betydelige ressourcer til dette formål, navnlig gennem opbygning af tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og opfyldning af afviklingsfinansieringsordninger, anvendes Unionens afviklingsramme sjældent. Visse mindre og mellemstore institutters og enheders sammenbrud afhjælpes i stedet hovedsagelig gennem uharmoniserede nationale foranstaltninger. ***Beklageligvis*** er det ***stadig*** snarere skatteydernes penge, der anvendes, end ***branchefinansierede sikkerhedsnet, herunder*** afviklingsfinansieringsordninger. Denne situation synes at skyldes utilstrækkelige incitamenter. Disse utilstrækkelige incitamenter skyldes samspillet mellem EU's afviklingsramme og nationale regler, hvorved de vide skønsbeføjelser i vurderingen af almene hensyn ikke altid anvendes på en måde, der afspejler, hvordan Unionens afviklingsramme skulle finde anvendelse. Samtidig har EU's afviklingsramme kun været brugt i begrænset omfang på grund af risikoen for, at

(*) Ændringerne i hele teksten følger af vedtagelsen af ændringsforslag 1. Ny eller ændret tekst er fremhævet med fede typer og kursiv; sletninger er angivet med symbolet ▌.

([1]) EUT C […] af […], s. […].

([2]) EUT C […] af […], s. […].

([3]) Rådet for Finansiel Stabilitet, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (nøglekarakteristika for effektive afviklingsordninger for finansielle institutioner), 15. oktober 2014.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

indskydere i indskudsfinansierede institutter bærer tab for at sikre, at disse institutter kan få adgang til ekstern finansiering under afvikling, navnlig i mangel af andre passiver, der kan omfattes af bail-in. Endelig har det forhold, at der er mindre strenge regler om adgang til finansiering uden for afvikling end i forbindelse med afvikling, modvirket anvendelsen af EU's afviklingsramme til fordel for andre løsninger, som ofte indebærer anvendelse af skatteydernes penge i stedet for egne ressourcer fra instituttet, enheden eller branchefinansierede sikkerhedsnet. Denne situation skaber igen risiko for fragmentering, risici for suboptimale resultater i forbindelse med forvaltning af institutters og enheders sammenbrud, navnlig hvad angår mindre og mellemstore institutter og enheder, og offeromkostninger fra uudnyttede finansielle ressourcer. Det er derfor nødvendigt at sikre en mere effektiv og sammenhængende anvendelse af Unionens afviklingsramme og sikre, at den kan anvendes, når det er begrundet i almene hensyn, herunder for visse mindre og mellemstore institutter.

(2a) Formålet med gennemgangen af direktiv 2014/59/EU er at beskytte skatteydernes penge bedre og indføre nye systemiske mekanismer til institutter og enheder, der ikke er omfattet af den eksisterende afviklingsramme. Denne ramme har til formål at begrænse den økonomiske byrde for samfundet ved at reducere de samlede omkostninger i forbindelse med banksammenbrud. Anvendelsen af skatteydernes penge bør med indførelsen af en ny revideret ramme reduceres betydeligt for at sikre, at afviklingsfinansieringsordningen anvendes oftere og mere effektivt.

(3) Intensiteten og detaljeringsgraden af det afviklingsplanlægningsarbejde, der er påkrævet med hensyn til datterselskaber, der ikke er udpeget som afviklingsenheder, varierer afhængigt af de pågældende institutters og enheders størrelse og risikoprofil, tilstedeværelsen af kritiske funktioner og koncernafviklingsstrategien. Afviklingsmyndighederne bør derfor kunne tage hensyn til disse faktorer, når de udpeger de foranstaltninger, der skal træffes over for sådanne datterselskaber, og følge en forenklet tilgang, hvor det er relevant.

(3a) Et af hovedformålene med dette ændringsdirektiv er at indføre en opdateret tilgang til at sætte myndighederne i stand til effektivt at håndtere nogle bankers eller en gruppe af bankers potentielle sammenbrud. Denne tilgang bør fremme gennemsigtighed og forudsigelighed og samtidig minimere de negative økonomiske konsekvenser. En sådan tilgang er i overensstemmelse med det overordnede »bail-in«-princip i direktiv 2014/59/EU, samtidig med at den praktiske gennemførlighed af at håndtere mellemstore bankers sammenbrud bevares.

(4) Et institut eller en enhed, der likvideres i henhold til national lovgivning, efter at det er fastslået, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og afviklingsmyndighedens konklusion om, at dets afvikling ikke er begrundet i almene hensyn, er i sidste ende på vej mod udtræden af markedet. Dette indebærer, at der ikke er behov for en plan for de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af sammenbrud, uanset om den kompetente myndighed allerede har inddraget det pågældende instituts eller den pågældende enheds tilladelse. Det samme gælder for den resterende del af et institut under afvikling efter overførslen af aktiver, rettigheder og passiver i forbindelse med en overførselsstrategi. Det bør derfor præciseres, at det i disse situationer ikke er nødvendigt at anvende afviklingsplaner.

(5) Afviklingsmyndighederne kan i øjeblikket forbyde visse udlodninger, hvis et institut eller en enhed ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det tages i betragtning ud over minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (»MREL«). I visse situationer kan et institut eller en enhed dog være forpligtet til at opfylde MREL-kravet på et andet grundlag end det grundlag, hvorpå instituttet eller enheden skal opfylde det kombinerede bufferkrav. Denne situation skaber usikkerhed med hensyn til betingelserne for afviklingsmyndighedernes udøvelse af deres beføjelser til at forbyde udlodninger og for beregningen af det maksimale udlodningsbeløb i forbindelse med MREL. Det bør derfor fastsættes, at afviklingsmyndighederne i disse tilfælde bør udøve beføjelsen til at forbyde visse udlodninger på grundlag af skønnet over det kombinerede bufferkrav, der følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 ([6]). For at sikre gennemsigtighed og retssikkerhed bør afviklingsmyndighederne meddele det skønnede kombinerede bufferkrav til instituttet eller enheden, som derefter bør offentliggøre det skønnede kombinerede bufferkrav.

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 af 26. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndigheder skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv (EUT L 241 af 8.7.2021, s. 1).

(6) Der blev indført foranstaltninger til tidlig indgriben for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at afhjælpe forværringen af et instituts eller en enheds finansielle og økonomiske situation og så vidt muligt mindske risikoen for og virkningen af en mulig afvikling. På grund af manglende sikkerhed med hensyn til de udløsende faktorer for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben og delvis overlapning med tilsynsforanstaltninger er der dog sjældent blevet anvendt foranstaltninger til tidlig indgriben. Betingelserne for anvendelse af disse foranstaltninger til tidlig indgriben bør derfor forenkles og præciseres yderligere. For at fjerne usikkerheden med hensyn til betingelserne for og tidspunktet for fjernelse af ledelsesorganet og udpegelsen af midlertidige administratorer bør disse foranstaltninger udtrykkeligt identificeres som foranstaltninger til tidlig indgriben, og deres anvendelse bør være underlagt de samme udløsningsmekanismer. Samtidig bør de kompetente myndigheder være forpligtet til at vælge passende foranstaltninger til håndtering af en specifik situation i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at tage hensyn til omdømmemæssige risici eller risici i forbindelse med hvidvask af penge eller informations- og kommunikationsteknologi bør de kompetente myndigheder vurdere betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, ikke kun på grundlag af kvantitative indikatorer såsom kapital- eller likviditetskrav, gearingsniveau, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, men også på grundlag af kvalitative udløsende faktorer.

(7) For at forbedre retssikkerheden bør de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, og som overlapper allerede eksisterende beføjelser i henhold til de tilsynsmæssige rammer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([7]) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 ([8]), fjernes. Det er desuden nødvendigt at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at være forberedte på en eventuel afvikling af et institut eller en enhed. Den kompetente myndighed bør derfor underrette afviklingsmyndighederne om forværringen af et instituts eller en enheds finansielle situation i tilstrækkelig god tid, og afviklingsmyndighederne bør have de nødvendige beføjelser til at gennemføre forberedende foranstaltninger. For at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at reagere så hurtigt som muligt på en forværring af et instituts eller en enheds situation bør forudgående anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben ikke være en betingelse for, at afviklingsmyndigheden kan træffe foranstaltninger til markedsføring af instituttet eller enheden eller anmode om oplysninger med henblik på at ajourføre afviklingsplanen og udarbejde værdiansættelsen. For at sikre en konsekvent, koordineret, effektiv og rettidig reaktion på forværringen af et instituts eller en enheds finansielle situation og for at forberede en eventuel afvikling ordentligt er det nødvendigt at styrke samspillet og koordineringen mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne. Så snart et institut eller en enhed opfylder betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne øge deres udveksling af oplysninger, herunder foreløbige oplysninger, og i fællesskab overvåge instituttets eller enhedens finansielle situation.

(8) Det er nødvendigt at sikre rettidig handling og tidlig koordinering mellem den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden, når et institut eller en enhed stadig er en going concern, men hvor der er en væsentlig risiko for, at instituttet eller enheden bliver nødlidende. Den kompetente myndighed bør derfor så tidligt som muligt underrette afviklingsmyndigheden om en sådan risiko. Denne underretning bør indeholde årsagerne til den kompetente myndigheds vurdering og en oversigt over de alternative foranstaltninger i den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, der er tilgængelige for at forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende, inden for en rimelig tidsfrist. En sådan tidlig underretning bør ikke berøre procedurerne for at fastslå, om betingelserne for afvikling er opfyldt. Den kompetente myndigheds forudgående underretning af afviklingsmyndigheden om en væsentlig risiko for, at et institut eller en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør ikke være en betingelse for en efterfølgende konstatering af, at et institut eller en enhed faktisk er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Hvis instituttet eller enheden på et senere tidspunkt vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke findes alternative løsninger til at forhindre et sådant sammenbrud inden for en rimelig frist, skal afviklingsmyndigheden desuden træffe afgørelse om, hvorvidt der skal træffes afviklingshandlinger. I et sådant tilfælde kan rettidigheden af afgørelsen om at anvende afviklingshandlinger over for et institut eller en enhed være afgørende for en vellykket gennemførelse af afviklingsstrategien, navnlig fordi et tidligere indgreb i instituttet eller enheden kan bidrage til at sikre tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet og likviditet til at gennemføre denne strategi. Det er derfor hensigtsmæssigt at give afviklingsmyndigheden mulighed for i tæt samarbejde med den kompetente myndighed at vurdere, hvad der udgør en rimelig tidsramme for at gennemføre alternative foranstaltninger for at undgå, at instituttet eller enheden bliver nødlidende. ***I forbindelse med denne vurdering bør der også tages hensyn til behovet for at bevare afviklingsmyndighedens og den pågældende enheds evne til***

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64).

effektivt at gennemføre afviklingsstrategien, hvor dette i sidste ende er nødvendigt, men dette bør ikke forhindre, at der træffes alternative foranstaltninger. Navnlig bør den planlagte tidsramme for de alternative foranstaltninger være af en sådan art, at den ikke bringer effektiviteten af en potentiel gennemførelse af afviklingsstrategien i fare. For at sikre et rettidigt resultat og sætte afviklingsmyndigheden i stand til at forberede sig korrekt på instituttets eller enhedens potentielle afvikling bør afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed mødes regelmæssigt, og afviklingsmyndigheden bør træffe afgørelse om hyppigheden af disse møder under hensyntagen til sagens omstændigheder.

(9) Afviklingsrammen skal potentielt anvendes på ethvert institut eller enhver enhed, uanset størrelse og forretningsmodel, hvis de værktøjer, der er til rådighed i henhold til national lovgivning, ikke er tilstrækkelige til at håndtere instituttets eller enhedens sammenbrud. For at sikre et sådant resultat bør kriterierne for at anvende vurderingen af almene hensyn på et nødlidende institut eller en nødlidende enhed præciseres. Det er ***i den henseende*** nødvendigt at præcisere, at visse af instituttets eller enhedens funktioner afhængigt af de specifikke omstændigheder kan betragtes som kritiske, selv om deres ophør ▌vil påvirke den finansielle stabilitet eller kritiske tjenester på regionalt plan***, navnlig hvis det de kritiske funktioners substituerbarhed bestemmes af det relevante geografiske marked***.

(9a) For at sikre, at vurderingen af indvirkningen på regionalt plan kan baseres på data, som er tilgængelige på en konsekvent måde i hele Unionen, bør det regionale plan forstås med henvisning til regionale enheder på niveau 1 eller niveau 2 i den fælles nomenklatur (NUTS 1- eller 2-niveau) som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 ([9]).

(10) Vurderingen af, om afviklingen af et institut eller en enhed er begrundet i almene hensyn, bør afspejle den betragtning, at indskyderne er bedre beskyttet, når indskudsgarantiordningens midler anvendes mere effektivt, og tabene af disse midler minimeres. I vurderingen af almene hensyn bør afviklingsmålet om at beskytte indskydere derfor anses for bedre at kunne nås ved afvikling, hvis det ville være dyrere for indskudsgarantiordningen at vælge insolvens.

(10a) Hvis de nationale regelsæt for insolvens og afvikling effektivt opfylder afviklingsrammens mål i samme omfang, bør den mulighed, der minimerer risikoen for skatteyderne og økonomien, foretrækkes. Denne tilgang sikrer en forsigtig og ansvarlig fremgangsmåde, der er i overensstemmelse med det overordnede mål om at beskytte både skatteydernes interesser og den bredere økonomiske stabilitet.

(11) Vurderingen af, om afviklingen af et institut eller en enhed er begrundet i almene hensyn, bør også så vidt muligt afspejle forskellen mellem på den ene side finansiering, der ydes gennem branchefinansierede sikkerhedsnet (afviklingsfinansieringsordninger eller indskudsgarantiordninger), og på den anden side finansiering fra medlemsstaterne med skatteydernes penge. Medlemsstaternes finansiering indebærer en større risiko for moralsk risiko og et mindre incitament til markedsdisciplin. Ved vurderingen af målet om at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige bør afviklingsmyndighederne derfor anse finansiering gennem afviklingsfinansieringsordningerne eller indskudsgarantiordningen som værende at foretrække, ***og*** finansiering gennem et tilsvarende beløb af midler fra medlemsstaternes budget ***bør kun overvejes under ekstraordinære omstændigheder***.

(11a) Ekstraordinær skatteyderfinansieret støtte til institutter og enheder bør kun ydes, om overhovedet, for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i økonomien, der er af ekstraordinær og systemisk natur, da det pålægger de offentlige finanser en betydelig byrde og forstyrrer de lige konkurrencevilkår på det indre marked.

(12) For at sikre, at afviklingsmålene nås på den mest effektive måde, bør resultatet af vurderingen af almene hensyn kun være negativt, hvis likvidationen af det nødlidende institut eller den nødlidende enhed ved almindelig insolvensbehandling ville opfylde afviklingsmålene mere effektivt og ikke kun i samme omfang som afvikling.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

(12a) Når der træffes afgørelse mellem afvikling og likvidation, bør den løsning, der indebærer de laveste samlede omkostninger, foretrækkes. Der bør i forbindelse med denne vurdering tages hensyn til forskellige omkostninger, bl.a. omkostninger forbundet med udbetalinger fra en indskudsgarantiordning, for eksempel den varighed, der er påkrævet ved inddrivelse af aktiver, og indkomsttabet under processen. I tilfælde, hvor afviklings- og likvidationsmulighederne begge har samme omkostningsprofiler, bør man foretrække den løsning, der indebærer færrest tilknyttede risici for økonomien, herunder for så vidt angår de offentlige finanser og indvirkningen på økonomiens stabilitet.

(13) Hvis et nødlidende institut eller en nødlidende enhed ikke afvikles, bør det likvideres i overensstemmelse med de procedurer, der er tilgængelige i henhold til national lovgivning. Sådanne procedurer kan variere betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Selv om det er hensigtsmæssigt at give tilstrækkelig fleksibilitet til at anvende de eksisterende nationale procedurer, bør visse aspekter præciseres for at sikre, at de pågældende institutter eller enheder udtræder af markedet.

(14) Det bør sikres, at den relevante nationale administrative eller retslige myndighed hurtigt indleder en procedure i henhold til national lovgivning, når et institut eller en enhed anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende og ikke er under afvikling. Hvis der i henhold til national lovgivning er mulighed for frivillig likvidation af instituttet eller enheden efter en beslutning truffet af aktionærerne, bør en sådan mulighed fortsat være tilgængelig. Det bør dog sikres, at den relevante nationale administrative eller retslige myndighed træffer foranstaltninger, hvis aktionærerne ikke handler hurtigt.

(15) Det bør også fastsættes, at det endelige resultat af sådanne procedurer er det nødlidende instituts eller den nødlidende enheds udtræden af markedet eller ophør af dets/dens bankaktiviteter. Afhængigt af den nationale lovgivning kan dette mål nås på forskellige måder, hvilket kan omfatte salg af instituttet eller enheden eller dele heraf, salg af specifikke aktiver eller passiver, en gradvis afvikling eller ophør af bankaktiviteterne, herunder betalinger og indlån, med henblik på gradvist at sælge sine aktiver med henblik på at tilbagebetale de berørte kreditorer. For at gøre procedurerne mere forudsigelige bør dette resultat imidlertid nås inden for en rimelig tidsramme.

(16) De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at inddrage et instituts eller en enheds tilladelse alene med den begrundelse, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende og ikke er under afvikling. De kompetente myndigheder bør kunne inddrage tilladelsen for at støtte målet om likvidation af instituttet eller enheden i overensstemmelse med national lovgivning, navnlig i tilfælde, hvor de tilgængelige procedurer i henhold til national lovgivning ikke kan indledes på det tidspunkt, hvor instituttet eller enheden anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, herunder de tilfælde, hvor instituttet eller enheden endnu ikke er insolvent på balancen. For yderligere at sikre, at målet med at likvidere instituttet eller enheden kan nås, bør medlemsstaterne sikre, at den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen også er blandt de mulige betingelser for at indlede mindst en af de procedurer, der er til rådighed i henhold til national lovgivning, og som finder anvendelse på institutter eller enheder, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende, men som ikke afvikles.

(17) I lyset af erfaringerne med gennemførelsen af direktiv 2014/59/EU, forordning (EU) nr. 806/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ([10]) er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser der undtagelsesvis kan tillades forebyggende foranstaltninger, der kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. For at minimere konkurrencefordrejninger som følge af forskelle i indskudsgarantiordningernes karakter i Unionen bør deres indgreb i forbindelse med forebyggende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU, og som betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagelsesvis tillades, hvis det modtagende institut eller den modtagende enhed ikke opfylder nogen af betingelserne for at blive anset for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det bør sikres, at der træffes forebyggende foranstaltninger i tilstrækkelig god tid. Den Europæiske Centralbank (ECB) baserer i øjeblikket sin vurdering af, om

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

et institut eller en enhed er solvent med henblik på forebyggende rekapitalisering, på en fremadrettet vurdering for de følgende 12 måneder af, om instituttet eller enheden kan opfylde kapitalgrundlagskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([11]) eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 ([12]) og det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU eller direktiv (EU) 2019/2034. Denne praksis bør fastlægges i direktiv 2014/59/EU. Desuden kan foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af værdiforringede aktiver, herunder porteføljeadministrationsinstrumenter eller aktivgarantiordninger, vise sig at være effektive og virkningsfulde med hensyn til at tackle årsagerne til eventuelle finansielle vanskeligheder, som institutter og enheder står over for, og forhindre, at de bliver nødlidende, og de kan derfor udgøre relevante forebyggende foranstaltninger. Det bør derfor præciseres, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger kan tage form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver.

(18) For at bevare markedsdisciplinen, beskytte offentlige midler og undgå konkurrenceforvridning bør forebyggende foranstaltninger fortsat være undtagelsen og kun anvendes for at håndtere situationer med alvorlige forstyrrelser på markedet eller for at bevare den finansielle stabilitet***, navnlig i tilfælde af en systemisk krise***. Desuden bør forebyggende foranstaltninger ikke anvendes til at imødegå tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt. Det mest pålidelige instrument til at identificere sådanne tab er en kvalitetskontrol af aktiverne foretaget af ECB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([13]), eller kompetente nationale myndigheder. De kompetente myndigheder bør anvende en sådan kontrol til at identificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, hvis en sådan kontrol kan foretages inden for en rimelig frist. Hvis dette ikke er muligt, bør de kompetente myndigheder på grundlag af kontrolbesøg på stedet, hvor det er relevant, identificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, på den mest pålidelige måde under de foreliggende omstændigheder.

(19) Forebyggende rekapitalisering har til formål at støtte levedygtige institutter og enheder, der anses for at kunne støde på midlertidige vanskeligheder i den nærmeste fremtid, og forhindre, at deres situation forværres yderligere. For at undgå, at der ydes offentlig støtte til virksomheder, der allerede er urentable, når støtten ydes, bør forebyggende foranstaltninger, der ydes i form af erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter eller gennem foranstaltninger for værdiforringede aktiver, ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for at dække kapitalunderskud som identificeret i det negative scenario med en stresstest eller tilsvarende. For at sikre, at den offentlige finansiering i sidste ende ophører, bør disse forebyggende foranstaltninger også være tidsbegrænsede og indeholde en klar tidsplan for deres afslutning (***en »strategi for udtræden af støtteforanstaltningen«***). Instrumenter uden fast løbetid, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, bør kun anvendes under ekstraordinære omstændigheder og være underlagt visse kvantitative begrænsninger, fordi de på grund af deres karakter ikke er velegnede til at opfylde betingelsen om midlertidig karakter.

(20) Forebyggende foranstaltninger bør begrænses til det beløb, som instituttet eller enheden ville have brug for til at opretholde sin solvens i tilfælde af en negativ scenariohændelse som fastsat i en stresstest eller en tilsvarende øvelse. I tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver bør det modtagende institut eller den modtagende enhed kunne anvende dette beløb til at dække tab på de overførte aktiver eller i kombination med en erhvervelse af kapitalinstrumenter, forudsat at det samlede beløb for den konstaterede mangel ikke overskrides. Det er også nødvendigt at sikre, at sådanne forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver er i overensstemmelse med eksisterende statsstøtteregler og bedste praksis, at de genopretter instituttets eller enhedens langsigtede rentabilitet, at statsstøtten begrænses til det nødvendige minimum, og at konkurrencefordrejninger undgås. Af disse grunde bør de berørte myndigheder i tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver tage hensyn til de

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

specifikke retningslinjer, herunder planen vedrørende porteføljeadministrationsselskaber ([14]) og meddelelsen om håndtering af misligholdte lån ([15]). Disse retsbevarende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver bør altid være underlagt den overordnede betingelse om midlertidig karakter. Offentlige garantier, der ydes for en bestemt periode i forbindelse med det pågældende instituts eller den pågældende enheds værdiforringede aktiver, forventes at sikre bedre overholdelse af betingelsen om midlertidig tilstand end overførsler af sådanne aktiver til en offentligt støttet enhed. For at sikre, at institutter ▌, der ***modtager*** støtte, ***overholder*** betingelserne for ***støtteforanstaltningen, bør de kompetente myndigheder anmode om en afviklingsplan fra institutter, der ikke har opfyldt deres forpligtelser. Hvis en kompetent myndighed er af den opfattelse, at*** foranstaltningerne ***i afviklingsplanen ikke kan opfylde målet om instituttets langsigtede levedygtighed, eller hvis det pågældende institut ikke har opfyldt afviklingsplanen, kan de relevante myndigheder gennemføre en vurdering af, om*** det pågældende institut ***er*** nødlidende eller forventeligt nødlidende ***i henhold til artikel 32 i direktiv 2014/59/EU***.

(21) For at dække væsentlige overtrædelser af tilsynskravene er det nødvendigt yderligere at præcisere betingelserne for at fastslå, at holdingselskaber er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et holdingselskabs overtrædelse af disse krav bør anses for at være væsentlig, hvis arten og omfanget af en sådan overtrædelse kan sammenlignes med en overtrædelse, der, hvis den blev begået af et kreditinstitut, ville have begrundet den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

(22) Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale lovgivning have beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser, der kan omfatte berettigede indskud. Hvis suspensionen af betalings- eller leveringsforpligtelserne ikke er direkte forbundet med kreditinstituttets finansielle situation, må indskud ikke være indisponible i henhold til direktiv 2014/49/EU. Som følge heraf kan indskyderne måske ikke få adgang til deres indskud i en længere periode. For at bevare indskydernes tro på og tillid til banksektoren og opretholde den finansielle stabilitet bør medlemsstaterne sikre, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb fra deres indskud til dækning af navnlig leveomkostningerne, hvis deres indskud gøres utilgængelige på grund af suspension af betalinger af andre årsager end årsager, der fører til udbetaling til indskyderen. En sådan procedure bør fortsat være en undtagelse, og medlemsstaterne bør sikre, at indskyderne har adgang til passende daglige beløb.

(23) For at øge retssikkerheden og i betragtning af den potentielle relevans af passiver, der kan opstå som følge af fremtidige usikre begivenheder, herunder resultatet af retssager, der verserer på afviklingstidspunktet, er det nødvendigt at fastsætte, hvilken behandling disse passiver bør modtage med henblik på anvendelsen af bail-in-værktøjet. De ledende principper i denne henseende bør være dem, der er fastsat i regnskabsreglerne, navnlig regnskabsreglerne i den internationale regnskabsstandard 37 som vedtaget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ([16]). På dette grundlag bør afviklingsmyndighederne sondre mellem hensættelser og eventualforpligtelser. Hensættelser er passiver, der vedrører en sandsynlig udstrømning af midler, og som kan anslås pålideligt. Eventualforpligtelser indregnes ikke som regnskabsmæssige forpligtelser, da de vedrører en forpligtelse, som ikke kan anses for sandsynlig på tidspunktet for skønnet, eller som ikke kan anslås pålideligt.

(24) Da hensættelser er regnskabsmæssige forpligtelser, bør det præciseres, at sådanne hensættelser skal behandles på samme måde som andre passiver. Sådanne hensættelser bør kunne omfattes af bail-in, medmindre de opfylder et af de specifikke kriterier for at blive udelukket fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde. I betragtning af den potentielle relevans af disse hensættelser i forbindelse med afvikling og for at sikre sikkerhed i anvendelsen af bail-in-værktøjet bør det præciseres, at hensættelser er en del af de passiver, der er omfattet af bail-in, og at bail-in-værktøjet derfor finder anvendelse på dem. Det bør også sikres, at disse hensættelser og eventuelle passiver eller fordringer, der er opstået i forbindelse hermed, efter anvendelsen af bail-in-værktøjet behandles som indfriet til alle formål. Dette er navnlig relevant for passiver og forpligtelser, der udspringer af retlige krav mod det institut, der er under afvikling.

([14]) COM(2018)133 final.
([15]) COM(2020)822 final.
([16]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

(25) I henhold til regnskabsprincipperne kan eventualforpligtelser ikke indregnes som passiver og bør derfor ikke kunne omfattes af bail-in. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at en eventualforpligtelse, der ville opstå som følge af en begivenhed, som er usandsynlig eller ikke kan anslås pålideligt på tidspunktet for afviklingen, ikke forringer afviklingsstrategiens effektivitet og navnlig bail-in-værktøjets effektivitet. For at nå dette mål bør valuaren som led i værdiansættelsen med henblik på afvikling vurdere eventualforpligtelser, der er opført på balancen for instituttet under afvikling, og kvantificere disse passivers potentielle værdi efter valuarens bedste evne. For at sikre, at instituttet eller enheden efter afviklingsprocessen kan opretholde tilstrækkelig markedstillid i et passende tidsrum, bør valuaren tage hensyn til denne potentielle værdi ved fastsættelsen af det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres for at genoprette kapitalprocenterne i det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndigheden bør navnlig anvende sine konverteringsbeføjelser på passiver, der er omfattet af bail-in, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at rekapitaliseringen af instituttet under afvikling er tilstrækkelig til at dække potentielle tab, der kan opstå som følge af et passiv, der kan opstå som følge af en usandsynlig hændelse. Ved vurderingen af det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, bør afviklingsmyndigheden nøje overveje virkningen af det potentielle tab på instituttet under afvikling på grundlag af en række faktorer, herunder sandsynligheden for, at begivenheden bliver til virkelighed, tidsrammen for dens indtræden og eventualforpligtelsens størrelse.

(26) Under visse omstændigheder kan afviklingsmyndighederne, efter at afviklingsfinansieringsordningen har ydet et bidrag på op til højst 5 % af instituttets eller enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, anvende yderligere finansieringskilder til yderligere at støtte deres afviklingshandlinger. Det bør præciseres nærmere, under hvilke omstændigheder afviklingsfinansieringsordningen kan yde yderligere støtte, hvis alle passiver med en lavere prioritet end indskud, der ikke er obligatorisk eller skønsmæssigt udelukket fra bail-in, er blevet nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

(27) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ([17]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ([18]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ([19]) gennemførte i Unionen det internationale »Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet«, der blev offentliggjort af Rådet for Finansiel Stabilitet den 9. november 2015 (»TLAC-standarden«), for globale systemisk vigtige banker, der i EU-retten betegnes som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er). Ved forordning (EU) 2019/877 og direktiv (EU) 2019/879 blev det MREL-krav, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU og i forordning (EU) nr. 806/2014, også ændret. Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU om MREL til gennemførelsen af TLAC-standarden for G-SII'er, for så vidt angår visse passiver, der kan anvendes til at opfylde den del af MREL, der bør opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver. Navnlig bør passiver, der rangerer på lige fod med visse udelukkede passiver, medtages i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, hvis beløbet for disse udelukkede passiver på afviklingsenhedens balance ikke overstiger 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og der ikke opstår risici i forbindelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, som følge af denne medtagelse.

(28) Reglerne for fastsættelse af MREL er hovedsagelig fokuseret på at fastsætte et passende MREL-niveau under antagelse af bail-in-værktøjet som den foretrukne afviklingsstrategi. Direktiv 2014/59/EU giver imidlertid afviklingsmyndighederne mulighed for at anvende andre afviklingsværktøjer, nemlig dem, der er afhængige af overførsel af aktiviteterne i det institut, der er under afvikling, til en privat køber eller til et broinstitut. Det bør derfor præciseres, at hvis afviklingsplanen omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet***, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer***, bør afviklingsmyndighederne fastsætte MREL-niveauet for den pågældende afviklingsenhed på grundlag af de særlige forhold, der gør sig gældende for disse afviklingsværktøjer og de forskellige tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehov, som disse værktøjer medfører.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

(29) MREL-niveauet for afviklingsenheder er summen af de forventede tab ved afvikling og rekapitaliseringsbeløbet, som sætter afviklingsenheden i stand til fortsat at opfylde betingelserne for tilladelse og sætte den i stand til at fortsætte sine aktiviteter i den relevante periode. Visse foretrukne afviklingsstrategier indebærer overførsel af aktiver, rettigheder og passiver til en modtager ▌, navnlig virksomhedssalgsværktøjet. I disse tilfælde finder de mål, der forfølges med rekapitaliseringskomponenten, muligvis ikke anvendelse i samme omfang, fordi afviklingsmyndigheden ikke vil være forpligtet til at sikre, at afviklingsenheden igen opfylder sine kapitalgrundlagskrav efter afviklingshandlingen. Ikke desto mindre forventes tabene i sådanne tilfælde at overstige afviklingsenhedens kapitalgrundlagskrav. Det bør derfor fastsættes, at MREL-niveauet for disse afviklingsenheder fortsat omfatter et rekapitaliseringsbeløb, der justeres på en måde, der står i rimeligt forhold til afviklingsstrategien.

(30) Hvis afviklingsstrategien omfatter anvendelse af andre afviklingsværktøjer end ***udelukkende*** bail-in, vil den pågældende enheds rekapitaliseringsbehov generelt være mindre efter afviklingen end i tilfælde af åben bankbail-in. Kalibreringen af MREL i et sådant tilfælde bør tage hensyn til dette aspekt ved vurderingen af rekapitaliseringskravet. Ved justeringen af MREL-niveauet for afviklingsenheder, hvis afviklingsplan omfatter virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet***, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøje***r, bør afviklingsmyndighederne derfor tage hensyn til disse værktøjers karakteristika, herunder den forventede afgrænsning af overførslen til den private køber eller til broinstituttet, de typer instrumenter, der skal overføres, disse instrumenters forventede værdi og muligheder for afsætning og udformningen af den foretrukne afviklingsstrategi, herunder den supplerende anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver. Da afviklingsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde skal træffe afgørelse om en eventuel anvendelse af midler fra en indskudsgarantiordning til afvikling, og da en sådan afgørelse ikke med sikkerhed kan antages på forhånd, bør afviklingsmyndighederne ikke tage hensyn til indskudsgarantiordningens potentielle bidrag til afvikling, når de kalibrerer MREL-niveauet.

▌

(32) Der er et samspil mellem afviklingsrammen og reglerne om markedsmisbrug. Selv om handlinger, der træffes som forberedelse til afvikling, kan betegnes som intern viden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ([20]), risikerer deres for tidlige offentliggørelse navnlig at bringe afviklingsprocessen i fare. Institutter under afvikling kan tage skridt til at løse dette problem ved at anmode om en udsættelse af offentliggørelsen af intern viden i henhold til artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 596/2014. De rette incitamenter er dog ikke altid til stede, når afviklingen forberedes, således at instituttet under afvikling kan tage initiativ til at fremsætte en sådan anmodning. For at undgå sådanne situationer bør afviklingsmyndighederne have beføjelse til direkte at anmode om en udsættelse af offentliggørelsen af intern viden i henhold til artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 596/2014 på vegne af et institut under afvikling.

(33) For at lette afviklingsplanlægningen, vurderingen af afviklingsmulighederne og udøvelsen af beføjelsen til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling samt fremme udveksling af oplysninger bør afviklingsmyndigheden for et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater oprette og lede et afviklingskollegium.

(34) Efter den indledende opbygningsperiode for de afviklingsfinansieringsordninger, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, kan deres respektive disponible finansielle midler opleve mindre fald til under målniveauet, navnlig som følge af en stigning i de dækkede indskud. Det er således sandsynligt, at størrelsen af de ex ante-bidrag, der kan opkræves under disse omstændigheder, vil være lille. Det kan således være muligt, at størrelsen af sådanne ex ante-bidrag i nogle år ikke længere svarer til omkostningerne ved opkrævningen af disse bidrag. Afviklingsmyndighederne bør derfor kunne udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i ***op til tre*** år ▌, indtil det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker afviklingsmyndighedernes kapacitet til at anvende afviklingsfinansieringsordninger.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

(35) Uigenkaldelige betalingsforpligtelser er et af elementerne i afviklingsfinansieringsordningernes disponible finansielle midler. Det er derfor nødvendigt at præcisere, under hvilke omstændigheder disse betalingsforpligtelser kan indkaldes, og den gældende procedure for ophævelse af forpligtelserne, hvis et institut eller en enhed ophører med at være omfattet af forpligtelsen til at betale bidrag til en afviklingsfinansieringsordning. For at skabe større gennemsigtighed og sikkerhed med hensyn til andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser i det samlede beløb af ex ante-bidrag, der skal opkræves, bør afviklingsmyndighederne fastsætte en sådan andel på årsbasis inden for de gældende grænser.

(36) Det maksimale årlige beløb for ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger, som det er tilladt at indkalde, er i øjeblikket begrænset til tre gange størrelsen af ex ante-bidragene. Efter den indledende opbygningsperiode, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, vil sådanne ex ante-bidrag under andre omstændigheder end anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningerne kun afhænge af variationer i de dækkede indskud og vil derfor sandsynligvis blive små. Hvis det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag baseres på ex ante-bidrag, kan det føre til en drastisk begrænsning af afviklingsfinansieringsordningernes mulighed for at opkræve ex post-bidrag og dermed reducere deres handleevne. For at undgå et sådant resultat bør der fastsættes en anden grænse, og det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag, der kan indkaldes, bør fastsættes til tre gange en ottendedel af målniveauet for den pågældende afviklingsfinansieringsordning.

(37) Direktiv 2014/59/EU harmoniserede delvist prioritetsrækkefølgen for indskud i henhold til national lovgivning om almindelig insolvensbehandling. Disse regler fastsatte en trestrenget prioritetsrækkefølge af indskud, hvor dækkede indskud havde højeste prioritet, efterfulgt af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder samt mindre og mellemstore virksomheder over dækningsniveauet. De resterende indskud, dvs. indskud fra store virksomheder, der overstiger dækningsniveauet, og indskud, der ikke kan tilbagebetales af indskudsgarantiordningen, skulle have en lavere prioritet, men deres position var ikke harmoniseret på anden måde. Endelig havde indskudsgarantiordningernes fordringer samme højere prioritet som dækkede indskud. Dette har dog ikke vist sig at være den optimale løsning for indskyderbeskyttelse. Delvis harmonisering skabte forskelle i behandlingen af de resterende indskydere i medlemsstaterne, navnlig fordi et stigende antal medlemsstater har besluttet også at give de resterende indskud en retlig fortrinsstilling. Disse forskelle skabte også vanskeligheder i forbindelse med fastlæggelsen af den kontrafaktiske insolvenssituation for grænseoverskridende koncerner i forbindelse med værdiansættelserne ved afviklingen. Desuden kunne ▌den tredelte prioritetsrækkefølge af indskydernes fordringer skabe problemer med overholdelsen af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, navnlig når de indskud, hvis prioritet ikke var blevet harmoniseret ved direktiv 2014/59/EU, var placeret på samme niveau som foranstillede fordringer. Endelig havde den høje prioritering af indskudsgarantiordningernes fordringer ikke gjort det muligt at anvende disse ordningers tilgængelige finansieringsmidler på en mere effektiv måde i forbindelse med andre indgreb end udbetaling af dækkede indskud ved insolvens, nemlig i forbindelse med afvikling, alternative foranstaltninger i forbindelse med insolvens eller forebyggende foranstaltninger. Beskyttelsen af dækkede indskud afhænger ikke af prioritetsrækkefølgen af indskudsgarantiordningens fordringer, men sikres i stedet gennem obligatoriske udelukkelser fra bail-in ved afvikling og hurtig tilbagebetaling fra indskudsgarantiordningen i tilfælde af indisponibilitet af indskud. Derfor bør prioriteringen af indskud i den nuværende prioritetsrækkefølge for fordringer ændres.

(37a) Ændringen af kreditorrækkefølgen øger ikke blot tilgængeligheden af indskudsgarantiordninger og Den Fælles Afviklingsfond frem for anvendelsen af offentlig støtte, men baner også vejen for finansielt mere effektive løsninger i forbindelse med afvikling af finansielle institutter. Dette bør til gengæld reducere omkostningerne for skatteyderne og fremme en effektiv anvendelse af de forskellige værktøjer, der findes i Unionens finansielle økosystem.

(38) Prioritetsrækkefølgen for ▌indskud bør harmoniseres fuldt ud gennem gennemførelse af en ***tostrenget tilgang***, hvor ▌indskud ***fra fysiske personer og mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder*** har en højere prioritet end ***berettigede indskud fra store virksomheder, centralregeringer og regionale myndigheder***. ***Denne tostrengede tilgang er udformet med henblik på at sikre øget beskyttelse for en lang række indskydere og afspejle deres indskuds unikke karakteristika, samtidig med at der åbnes mulighed for afvikling for enheder, der ikke er omfattet af den nuværende ramme.*** Samtidig bør anvendelsen af indskudsgarantiordningerne i forbindelse med afvikling, insolvens og forebyggende foranstaltninger altid være betinget af, at de relevante betingelser overholdes, navnlig den såkaldte »minimumsomkostningstest«.

(41) Ændringerne i prioritetsrækkefølgen for indskud ▌ vil ikke have en negativ indvirkning på den beskyttelse, der ydes dækkede indskud i tilfælde af sammenbrud, da denne beskyttelse fortsat vil være garanteret gennem obligatorisk udelukkelse af dækkede indskud fra tabsabsorbering i tilfælde af afvikling og i sidste ende ved udbetaling fra indskudsgarantiordningen i tilfælde af indskuds indisponibilitet.

(42) Afviklingsfinansieringsordninger kan anvendes til at støtte anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, hvorved en række aktiver, rettigheder og passiver i instituttet under afvikling overføres til en modtager. I så fald kan afviklingsfinansieringsordningen have en fordring på den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden i forbindelse med den efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Dette kan forekomme, hvis afviklingsfinansieringsordningen anvendes i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret, herunder i form af garantier for aktiver og passiver eller dækning af forskellen mellem de overførte aktiver og passiver. For at sikre, at de aktionærer og kreditorer, der efterlades i den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden, effektivt absorberer tabene i det institut, der er under afvikling, og forbedre muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til det afviklingsspecifikke sikkerhedsnet, bør disse fordringer i afviklingsfinansieringsordningen mod den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden og fordringer, der opstår som følge af rimelige udgifter, der er afholdt korrekt, ved insolvens have højere prioritet end indskudskravene og indskudsgarantiordningens fordringer. Da kompensationer, som afviklingsfinansieringsordninger betaler til aktionærer og kreditorer som følge af overtrædelser af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, har til formål at kompensere for resultaterne af afviklingshandlingen, bør disse kompensationer ikke give anledning til krav i henhold til disse ordninger.

(43) For at sikre tilstrækkelig fleksibilitet og lette indgreb fra indskudsgarantiordningens side til støtte for anvendelsen af afviklingsværktøjerne, ▌ om nødvendigt for at forhindre, at indskyderne bærer tab, bør visse aspekter af anvendelsen af indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling præciseres. Det er navnlig nødvendigt at præcisere, at indskudsgarantiordningen kan anvendes til at støtte overførselstransaktioner, der omfatter indskud, herunder berettigede indskud ud over det dækningsniveau, der ydes af indskudsgarantiordningen, og også indskud, der er udelukket fra tilbagebetaling fra en indskudsgarantiordning, i visse tilfælde og på klare betingelser. Indskudsgarantiordningens bidrag bør have til formål at dække den manglende værdi af de aktiver, der overføres til en køber eller et broinstitut, i forhold til værdien af de overførte indskud. Hvis køberen kræver et bidrag som led i transaktionen for at sikre dens kapitalneutralitet og bevare overholdelsen af køberens kapitalkrav, bør indskudsgarantiordningen også have mulighed for at bidrage hertil. Indskudsgarantiordningens støtte til afviklingshandlinger bør tage form af kontanter eller andre former såsom garanti- eller tabsdelingsaftaler, der kan minimere støttens indvirkning på indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler og samtidig gøre det muligt for indskudsgarantiordningen at opfylde sine formål.

(44) Indskudsgarantiordningens bidrag ved afvikling bør være underlagt visse begrænsninger. For det første bør det sikres, at ethvert tab, som indskudsgarantiordningen måtte lide som følge af et indgreb i afviklingen, ikke overstiger det tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt ved insolvens, hvis den foretog udbetalinger til dækkede indskydere og indtrådte i deres fordringer på instituttets aktiver. Dette beløb bør fastsættes på grundlag af minimumsomkostningstesten i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU***, under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den tidsmæssige værdi af penge og forsinkelser i inddrivelsen af midler i forbindelse med insolvensbehandling***. Disse kriterier og metoder bør også anvendes til at fastlægge den behandling, som indskudsgarantiordningen ville have modtaget, hvis instituttet havde været omfattet af almindelig insolvensbehandling, i forbindelse med den efterfølgende værdiansættelse med henblik på at vurdere overholdelsen af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, og fastsætte eventuel kompensation til indskudsgarantiordningen. For det andet bør indskudsgarantiordningens bidrag, der har til formål at dække forskellen mellem de aktiver og passiver, der skal overføres til en køber eller til et broinstitut, ikke overstige forskellen mellem de overførte aktiver og de overførte indskud og passiver med samme eller højere prioritet ved insolvens end disse indskud. Dette vil sikre, at bidraget fra indskudsgarantiordningen kun anvendes til at undgå at påføre indskyderne, hvor det er relevant, og ikke til beskyttelse af kreditorer, der rangerer under indskud ved insolvens. Ikke desto mindre bør summen af indskudsgarantiordningens bidrag til dækning af forskellen mellem aktiver og passiver med indskudsgarantiordningens bidrag til den modtagende enheds kapitalgrundlag ikke overstige omkostningerne til tilbagebetaling til dækkede indskydere som beregnet i henhold til minimumsomkostningstesten.

(45) Det bør præciseres, at indskudsgarantiordningen kun kan bidrage til en overførsel af andre passiver end dækkede indskud i forbindelse med en afvikling, hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at andre indskud end dækkede indskud ikke kan omfattes af bail-in eller efterlades i den resterende del af instituttet under afvikling, som vil blive likvideret. Afviklingsmyndigheden bør navnlig tillades at undgå at fordele tab til disse indskud, når udelukkelsen er strengt nødvendig og forholdsmæssig for at bevare videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder eller om nødvendigt for at undgå omfattende afsmitning og finansiel ustabilitet, der kan forårsage en alvorlig forstyrrelse af Unionens eller en medlemsstats økonomi. De samme grunde bør gælde for medtagelsen i overførslen til en køber eller et broinstitut af passiver, der er omfattet af bail-in, med en lavere prioritet end indskud. I så fald bør overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, ikke understøttes af bidraget fra indskudsgarantiordningen. Hvis der er behov for finansiel støtte til overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, bør denne støtte ydes gennem afviklingsfinansieringsordningen

(46) I betragtning af muligheden for at anvende en indskudsgarantiordning i forbindelse med afvikling er det nødvendigt yderligere at præcisere, hvordan bidraget fra indskudsgarantiordningen kan medregnes ved beregningen af kravene vedrørende adgang til afviklingsfinansieringsordninger. Hvis bidraget fra aktionærer og kreditorer i det institut, der er under afvikling, gennem reduktioner, nedskrivning eller konvertering af deres passiver, sammenlagt med bidraget fra indskudsgarantiordningen, udgør mindst 8 % af instituttets samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, bør instituttet kunne få adgang til afviklingsfinansieringsordningen for at modtage yderligere midler, om nødvendigt for at sikre effektiv afvikling i overensstemmelse med afviklingsmålene. Hvis disse betingelser er opfyldt, bør indskudsgarantiordningens bidrag begrænses til det beløb, der er nødvendigt for at give adgang til afviklingsfinansieringsordningen***, medmindre det beløb, som afviklingsfinansieringsordningen bidrager med, overstiger grænsen på 5 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, i hvilket tilfælde indskudsgarantiordningen bør bidrage forholdsmæssigt til det overskydende beløb***. For at sikre, at afviklingen fortsat primært finansieres af instituttets interne ressourcer, og for at minimere konkurrencefordrejninger bør muligheden for at anvende bidraget fra indskudsgarantiordningen til at sikre adgang til afviklingsfinansieringsordninger kun være mulig for institutter, for hvilke afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen ikke giver mulighed for en velordnet likvidation af dem i tilfælde af sammenbrud, eftersom det MREL-krav, som afviklingsmyndighederne har fastsat for disse institutter, er blevet fastsat på et niveau, der omfatter både tabsabsorbering og rekapitaliseringsbeløb. ***Muligheden for at anvende indskudsgarantiordningens bidrag til at sikre adgang til afviklingsfinansieringsordninger bør også kun være tilgængelig for institutter, der tidligere har sikret en minimumsoverholdelse af MREL-kravene.***

(47) I betragtning af EBA's rolle med hensyn til at fremme konvergensen mellem myndighedernes praksis bør EBA overvåge og rapportere om udformningen og gennemførelsen af vurderingerne af afviklingsmulighederne for institutter og koncerner og om afviklingsmyndighedernes handlinger og forberedelser for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne. I disse rapporter bør EBA også vurdere graden af gennemsigtighed i de foranstaltninger, som afviklingsmyndighederne har truffet over for relevante eksterne interessenter, og omfanget af deres bidrag til afviklingsberedskabet og institutternes afviklingsmuligheder. EBA bør endvidere aflægge rapport om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget til beskyttelse af detailinvestorer, for så vidt angår gældsinstrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på MREL-kravet i henhold til direktiv 2014/59/EU, ved at sammenligne og vurdere enhver potentiel indvirkning på grænseoverskridende transaktioner. Anvendelsesområdet for eksisterende reguleringsmæssige tekniske standarder for estimering af kravene om yderligere kapitalgrundlag og det kombinerede bufferkrav til afviklingsenheder bør udvides til at omfatte enheder, der ikke er blevet identificeret som afviklingsenheder, hvis disse krav ikke er fastsat på samme grundlag som MREL. I den årlige rapport om MREL bør EBA også vurdere afviklingsmyndighedernes politiske gennemførelse af de nye regler for kalibrering af MREL for overførselsstrategier. I forbindelse med EBA's opgaver med at bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyrings- og afviklingsordning i Unionen bør EBA koordinere og føre tilsyn med krisesimuleringsøvelser. Disse simuleringer bør omfatte koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder, afviklingsmyndigheder og indskudsgarantiordninger under forværringen af institutters og enheders finansielle situation, afprøvning af anvendelsen af værktøjskassen i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning, tidlig indgriben og afvikling på en holistisk måde. Disse øvelser bør navnlig tage hensyn til den grænseoverskridende dimension i samspillet mellem de relevante myndigheder og anvendelsen af de tilgængelige værktøjer og beføjelser. Hvor det er relevant, bør krisesimuleringsøvelserne også omfatte vedtagelsen og gennemførelsen af afviklingsordninger i bankunionen i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014.

(48) Konsekvensanalyser af høj kvalitet er afgørende for udviklingen af velfunderede og evidensbaserede lovgivningsforslag, mens fakta og dokumentation er afgørende for at danne grundlag for de beslutninger, der træffes under lovgivningsproceduren. Derfor bør afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder, Den Fælles Afviklingsinstans, ECB og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker og EBA på dennes anmodning give Kommissionen alle de oplysninger, den har brug for til sine politikudviklingsrelaterede opgaver, herunder udarbejdelse af konsekvensanalyser og udarbejdelse og forhandling af lovgivningsforslag.

(49) Direktiv 2014/59/EU bør derfor ændres.

(50) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre effektiviteten af genopretnings- og afviklingsrammen for institutter og enheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som nr. 29a):

»29a) »anden foranstaltning iværksat af den private sektor«: enhver støtte, der ikke kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«.

b) Nr. 35) affattes således:

»35) »kritiske funktioner«: aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør i en eller flere medlemsstater kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet på nationalt ▌ plan ***eller, hvis det er relevant, regionalt plan*** som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner. ***Med henblik på dette nummer vurderes det regionale plan med henvisning til den regionale enhed svarende til niveau 1 i nomenklaturen for regionale enheder (NUTS 1-niveau) som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 (*) eller til NUTS 2-niveau, hvis en væsentlig forstyrrelse af tjenester på NUTS 2-niveau indebærer en væsentlig risiko for en systemisk krise på nationalt plan***

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).«.

c) Nr. 71) affattes således:

»71) »passiver, der er omfattet af bail-in«: passiver, herunder passiver, der giver anledning til regnskabsmæssige hensættelser, og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 44, stk. 2«.

d) Følgende indsættes som nr. 83d) og 83e):

»83d) »tredjelands-G-SII«: et tredjelands-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 134), i forordning (EU) nr. 575/2013

83e) »G-SII-enhed«: en G-SII-enhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 136), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

e) Følgende indsættes som nr. 93a):

»93a) »indskud«: indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i direktiv 2014/49/EU med henblik på artikel 108 og 109«.

2) Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter en ændring, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen eller nødvendiggør en væsentlig ændring heraf. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.

Hvis der ikke er foretaget ændringer som omhandlet i første afsnit i 12 måneder efter den seneste årlige ajourføring af genopretningsplanen, kan de kompetente myndigheder undtagelsesvis, indtil den efterfølgende periode på 12 måneder, dispensere fra forpligtelsen til at ajourføre genopretningsplanen. ***En sådan dispensation gives ikke for mere end to på hinanden følgende perioder på 12 måneder.***

3. I genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af:

a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation

c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid eller rentesatser.

4. Genopretningsplaner skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, der ikke er udelukket fra genopretningsplanens anvendelsesområde i henhold til stk. 3, og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.«

3) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. Vurderer den kompetente myndighed, at genopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, underretter den instituttet eller koncernens moderselskab om sin vurdering og pålægger instituttet inden for tre måneder, som med myndighedernes godkendelse kan forlænges med én måned, at forelægge en revideret plan hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer håndteres.«

4) Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

5) I artikel 10 ***foretages følgende ændringer***:

a) Stk. 7 ændres som følger:

i) Følgende litra indsættes:

»aa) hvis det er relevant, en detaljeret beskrivelse af grundene til at fastslå, at et institut skal betragtes som en likvidationsenhed, herunder en redegørelse for, hvordan afviklingsmyndigheden nåede frem til den konklusion, at instituttet mangler kritiske funktioner«

ii) Følgende litra indsættes:

»ja) en beskrivelse af, hvordan de forskellige afviklingsstrategier bedst kan opfylde afviklingsmålene i artikel 31«

iii) Følgende litra indsættes:

»pa) en detaljeret og kvantificeret liste over dækkede indskud og berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder«.

b) Som stk. 8a indsættes:

»8a. Afviklingsmyndighederne vedtager ikke afviklingsplaner, hvis ***der er indledt insolvensbehandling med hensyn til en enhed*** i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b, eller hvis artikel 37, stk. 6, finder anvendelse.«

c) Stk. 9, andet afsnit, affattes således:

»EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den... [12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].«

6) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende som tredje ***og fjerde*** afsnit:

»Fastlæggelsen af de foranstaltninger, der skal træffes over for de i første afsnit, litra b), omhandlede datterselskaber, som ikke er afviklingsenheder, kan være omfattet af en forenklet tilgang fra afviklingsmyndighedernes side, hvis en sådan tilgang ikke har en negativ indvirkning på koncernens afviklingsmuligheder under hensyntagen til datterselskabets størrelse, dets risikoprofil, fraværet af kritiske funktioner og koncernafviklingsstrategien.

Det fastsættes i koncernafviklingsplanen, hvorvidt enheder inden for en anden afviklingskoncern end afviklingsenheden kan betragtes som likvidationsenheder. Uden at det berører andre faktorer, som afviklingsmyndighederne kan anse som relevante, betragtes enheder, der tilvejebringer kritiske funktioner, ikke som likvidationsenheder.«

aa) Stk. 2 affattes således:

»2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 10, og de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 11.«

ab) I stk. 3 indsættes følgende litra:

»-aa) indeholde en detaljeret beskrivelse af grundene til at fastslå, at en koncernenhed som omhandlet i stk. 1, litra a)-d), skal betragtes som en likvidationsenhed, herunder en redegørelse for, hvordan afviklingsmyndigheden nåede frem til den konklusion, at instituttet mangler kritiske funktioner, og hvorledes der er blevet taget hensyn til forholdet mellem det samlede risikoeksponeringsbeløb og driftsresultat i koncernens samlede risikoeksponeringsbeløb og driftsresultat og til koncernenhedens gearingsgrad i koncernsammenhæng«

b) Følgende stykke 5a indsættes:

»5a. Afviklingsmyndighederne vedtager ikke afviklingsplaner, hvis ***der er indledt insolvensbehandling med hensyn til*** en enhed ▌i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b, eller hvis artikel 37, stk. 6, finder anvendelse.«

7) Artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit, affattes således:

»EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

8) I artikel 15 tilføjes følgende som stk. 5:

»5. EBA overvåger afviklingsmyndighedernes udarbejdelse af interne politikker for og gennemførelse af de vurderinger af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, der er omhandlet i denne artikel og i artikel 16. EBA aflægger rapport til Kommissionen om eksisterende praksis for vurderinger af afviklingsmulighederne og mulige forskelle mellem medlemsstaterne senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = to år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og overvåger gennemførelsen af eventuelle henstillinger i rapporten, hvis det er relevant.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal mindst dække følgende:

a) en vurdering af de metoder, som afviklingsmyndighederne har udviklet til at foretage vurderinger af afviklingsmulighederne, herunder identifikation af områder, hvor der kan være forskelle mellem medlemsstaterne

b) en vurdering af den testkapacitet, der kræves af afviklingsmyndighederne for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien

c) graden af gennemsigtighed over for relevante interessenter i de metoder, som afviklingsmyndighederne har udviklet til at foretage vurderinger af afviklingsmulighederne, og resultatet heraf.«

9) I artikel 16a tilføjes følgende som stk. 7:

»7. Hvis en enhed ikke er omfattet af det kombinerede bufferkrav på samme grundlag som det grundlag, hvorpå den skal opfylde kravene i artikel 45c og 45d, skal afviklingsmyndighederne anvende nærværende artikels stk. 1-6 på grundlag af skønnet over det kombinerede bufferkrav beregnet i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 (*). Artikel 128, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse.

Afviklingsmyndigheden medtager det anslåede kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i første afsnit, i den afgørelse, der fastlægger de krav, der er omhandlet i artikel 45c og 45d i nærværende direktiv. Enheden skal gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt sammen med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45i, stk. 3.

_____

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 af 26. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndigheder skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv (EUT L 241 af 8.7.2021, s. 1).«

10) I artikel 17 ***foretages følgende ændringer***:

a) ***I stk. 4*** tilføjes følgende som tredje afsnit:

»Hvis de foranstaltninger, som den berørte enhed foreslår, effektivt afhjælper eller fjerner hindringerne for afvikling, træffer afviklingsmyndigheden afgørelse efter høring af den kompetente myndighed. Det skal af afgørelsen fremgå, at de foreslåede foranstaltninger effektivt mindsker eller fjerner hindringerne for afvikling, og det kræves, at enheden gennemfører de foreslåede foranstaltninger.«

b) ***Følgende stykke tilføjes:***

»8a. Afviklingsmyndigheden offentliggør ved udgangen af hver afviklingsplanlægningscyklus en anonymiseret liste, som i sammenfattet form præsenterer eventuelle væsentlige hindringer for afvikling og relevante foranstaltninger til at afhjælpe dem. De regler om fortrolighed, som er fastsat i artikel 84 i direktiv 2014/59/EU, anvendes.«

11) Artikel 18 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial. Koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, og som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse om at træffe de i artikel 17, stk. 5, litra g), h) eller k), fastsatte foranstaltninger, kan EBA, efter anmodning fra en afviklingsmyndighed, i henhold til nærværende artikels stk. 6, 6a eller 7 bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

12) Artikel 27 og 28 affattes således:

»*Artikel 27*

Foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ***uden unødig forsinkelse overvejer og om nødvendigt*** anvender foranstaltninger til tidlig indgriben, hvis et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder en af følgende betingelser:

a) Instituttet eller enheden opfylder betingelserne i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 38 i direktiv (EU) 2019/2034, eller den kompetente myndighed har fastslået, at de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som instituttet eller enheden har gennemført, og det kapitalgrundlag og den likviditet, som instituttet eller enheden besidder, ikke sikrer en sund styring og dækning af dets risici, og et af følgende forhold gør sig gældende:

   i) instituttet eller enheden har ikke truffet de afhjælpende foranstaltninger, som den kompetente myndighed kræver, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 49 i direktiv (EU) 2019/2034

   ii) den kompetente myndighed vurderer, at andre afhjælpende foranstaltninger end foranstaltninger til tidlig indgriben er utilstrækkelige til at løse problemerne ▌.

b) Instituttet eller enheden overtræder eller kan forventes at overtræde de krav, der er fastsat i afsnit II i direktiv 2014/65/EU, i artikel 3-7, artikel 14-17 eller artikel 24, 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i artikel 45e eller 45f i nærværende direktiv.

Hvis vilkårene forværres væsentligt, eller der indtræffer ugunstige omstændigheder eller fremkommer nye oplysninger om en enhed, kan den kompetente myndighed fastslå, at betingelsen i første afsnit, litra a), nr. ii), er opfyldt, uden at den tidligere har truffet andre afhjælpende foranstaltninger, herunder udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16, stk. 39, i forordning (EU) nr. 2019/2013.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2014/65/EU eller i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014 eller, alt efter tilfældet, afviklingsmyndigheden straks underretter den kompetente myndighed om overtrædelsen eller den sandsynlige overtrædelse.

1a. Med henblik på stk. 1 omfatter foranstaltninger til tidlig indgriben følgende:

a) kravet om, at ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal gøre et af følgende:

   i) gennemføre en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i genopretningsplanen

   ii) ajourføre genopretningsplanen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, hvis de omstændigheder, der førte til den tidlige indgriben, afviger fra antagelserne i den oprindelige genopretningsplan, og gennemføre en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i den ajourførte genopretningsplan, inden for en bestemt tidsramme

b) kravet om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlægge dagordenen og kræve, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse

c) kravet om, at instituttet eller enhedens ledelsesorgan som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udarbejder en ***handlingsplan*** i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant, med henblik på forhandling om omstrukturering af gæld med nogle af eller alle kreditorerne

d) kravet om, at instituttets juridiske struktur ændres

e) kravet om at fjerne eller erstatte instituttets eller enhedens øverste ledelse eller ledelsesorgan som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i sin helhed eller for så vidt angår enkeltpersoner, jf. artikel 28

f) udpegelse af en eller flere midlertidige administratorer til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 29.

fa) kravet om, at virksomhedens ledelsesorgan skal udarbejde en plan, som virksomheden kan gennemføre, hvis enhedens relevante organ beslutter at igangsætte en frivillig afvikling af enheden.

2. De kompetente myndigheder vælger blandt andre relevante oplysninger passende ***og rettidige*** foranstaltninger til tidlig indgriben på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, under hensyntagen til overtrædelsens eller den sandsynlige overtrædelses alvor og hastigheden af forværringen af den finansielle situation for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

3. For hver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1a, fastsætter de kompetente myndigheder en frist, der er hensigtsmæssig for gennemførelsen af den pågældende foranstaltning, og som sætter den kompetente myndighed i stand til at vurdere dens effektivitet.

Evalueringen af foranstaltningen skal gennemføres umiddelbart efter, at tidsfristen er nået, og deles med afviklingsmyndigheden. Konkluderes det i evalueringen, at foranstaltningerne ikke er blevet gennemført fuldt ud eller ikke er effektive, foretager den kompetente myndighed en vurdering af den i nærværende direktivs artikel 32, stk. 1, litra a), omhandlede betingelse efter at have hørt afviklingsmyndigheden.

4. EBA udsteder senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] ***udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder*** for at fremme en konsekvent anvendelse af de udløsende faktorer ***for brugen af de foranstaltninger***, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Udskiftning af den øverste ledelse eller ledelsesorganet

Med henblik på artikel 27, stk. 1a, litra e), sikrer medlemsstaterne, at den nye øverste ledelse eller det nye ledelsesorgan eller individuelle medlemmer af disse organer udpeges i overensstemmelse med EU-retten og national ret og er underlagt den kompetente myndigheds godkendelse eller samtykke.«

13) Artikel 29 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Med henblik på artikel 27, stk. 1a, litra f), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til omstændighederne, kan udpege en midlertidig administrator til at gøre et af følgende:

a) midlertidigt udskifte ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) samarbejde midlertidigt med ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Den kompetente myndighed angiver sit valg i henhold til litra a) eller b) på tidspunktet for udnævnelsen af den midlertidige administrator.

Med henblik på første afsnit, litra b), præciserer den kompetente myndighed endvidere på tidspunktet for udpegelsen af den midlertidige administrator dennes rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger.

Medlemsstaterne kræver, at den kompetente myndighed offentliggør udpegelsen af enhver midlertidig administrator, medmindre den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere ***eller træffe beslutninger på vegne af*** instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at enhver midlertidig administrator opfylder kravene i artikel 91, stk. 1, 2 og 8, i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheders vurdering af, om den midlertidige administrator opfylder disse krav, udgør en integrerende del af afgørelsen om at udpege den pågældende midlertidige administrator.

2. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators beføjelser, ud fra hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Beføjelserne kan omfatte nogle eller alle ledelsesorganets beføjelser i instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) i henhold til dettes/dennes vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle ledelsesorganets administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til instituttet eller enheden skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret. ***Sådanne beføjelser kan tilpasses af den kompetente myndighed, hvis omstændighederne ændrer sig.***

3. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen den midlertidige administrators rolle og opgaver. Sådanne roller og funktioner kan omfatte:

a) vurdering af den finansielle stilling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) forvaltning af forretningsaktiviteterne eller en del heraf i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), med henblik på at bevare eller genoprette instituttets eller enhedens finansielle stilling

c) foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af forretningsaktiviteterne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.«

b) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Efter anmodning fra den kompetente myndighed udarbejder den midlertidige administrator rapporter om den finansielle stilling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og om de handlinger, der er udført i løbet af vedkommendes udpegelsesperiode, med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, ***mindst én gang efter udløbet af de seks første måneder*** og under alle omstændigheder ved udløbet af vedkommendes mandat.«

ca) Stk. 7 affattes således:

»7. Den midlertidige administrator udpeges for højst ét år. Denne periode kan undtagelsesvis fornyes én gang, hvis betingelserne for udpegelsen af den midlertidige administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om disse betingelser er opfyldt, og for at begrunde en sådan afgørelse over for aktionærerne.«

14) Artikel 30 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Koordinering af foranstaltninger til tidlig indgriben i forhold til koncerner«

b) Stk. 1-4 affattes således:

»1. Hvis betingelserne for at indføre foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 er opfyldt i forhold til et moderselskab i Unionen, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA og hører de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, inden den beslutter at anvende en foranstaltning til tidlig indgriben.

2. Efter den i stk. 1 omhandlede underretning og høring træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed afgørelse om, hvorvidt der skal anvendes foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 over for det relevante moderselskab i Unionen, idet der tages hensyn til disse foranstaltningers indvirkning på koncernenhederne i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om afgørelsen.

3. Er betingelserne for at anvende foranstaltninger til tidlig indgriben i artikel 27 opfyldt for et datterselskab af en modervirksomheden i Unionen, underretter og hører den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet på individuelt niveau, og som agter at træffe foranstaltninger i henhold til disse artikler, EBA og den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Efter modtagelsen af underretningen kan den konsoliderende tilsynsmyndighed vurdere de sandsynlige konsekvenser for koncernen eller for koncernenheder i andre medlemsstater af, at der anvendes foranstaltninger i henhold til artikel 27 over for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter den kompetente myndighed om denne vurdering inden for tre dage.

Efter denne underretning og høring beslutter den kompetente myndighed, om der skal anvendes en foranstaltning til tidlig indgriben. I afgørelsen tages der behørigt hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndigheds vurdering. Den kompetente myndighed underretter EBA, den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om afgørelsen.

4. Hvis mere end én kompetent myndighed agter at anvende en foranstaltning til tidlig indgriben i artikel 27 for mere end et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege den samme administrator for alle de berørte enheder eller at koordinere anvendelsen af nogle af foranstaltningerne til tidlig indgriben på mere end ét institut eller én enhed, med henblik på at fremme løsninger, der genopretter det berørte instituts eller den berørte enheds finansielle stilling. Vurderingen udmønter sig i en fælles afgørelse fra den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fem dage efter den i stk. 1 nævnte underretning. Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og datterselskabernes kompetente myndigheder selv træffe individuelle afgørelser om udpegelse af en midlertidig administrator for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som de har ansvar for, og om anvendelse af de andre foranstaltninger til tidlig indgriben.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. EBA kan efter anmodning af enhver kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende en eller flere af foranstaltningerne i nærværende direktivs artikel 27, stk. 1a, litra a), med henblik på punkt 4), 10), 11) og 19) i nærværende direktivs bilag, afsnit A, eller nærværende direktivs artikel 27, stk. 1a, litra c) eller d), med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

15) Følgende indsættes som artikel 30a:

»*Artikel 30a*

Forberedelse af afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden ophold underretter afviklingsmyndighederne om følgende:

a) enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, og som de pålægger et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i nærværende direktiv at træffe ***med det formål at imødegå en forværring af situationen for et institut, en enhed eller en gruppe***

b) hvis tilsynsaktiviteterne viser, at betingelserne i nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, er opfyldt for et institut eller en enhed som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), vurderingen af, at disse betingelser er opfyldt, uanset eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben

c) anvendelsen af enhver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27.

De kompetente myndigheder overvåger i ***tæt*** samarbejde med afviklingsmyndighederne nøje instituttets eller enhedens situation og dets/dens overholdelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), og har til formål at afhjælpe en forværring af instituttets eller enhedens situation, og af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. De kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt afviklingsmyndighederne, hvis de mener, at der er en væsentlig risiko for, at en eller flere af omstændighederne i artikel 32, stk. 4, ville finde anvendelse på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Underretningen skal indeholde:

a) årsagen til underretningen

b) en oversigt over de foranstaltninger, der kan forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende inden for en rimelig tidsramme, deres forventede indvirkning på instituttet eller enheden, for så vidt angår de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, og den forventede tidsramme for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Efter at have modtaget den i første afsnit omhandlede underretning vurderer afviklingsmyndighederne i tæt samarbejde med de kompetente myndigheder, hvad der udgør en rimelig tidsramme for vurderingen af betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra b), under hensyntagen til hastigheden af forværringen af forholdene i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ***den potentielle indvirkning på det økonomiske system, på beskyttelsen af indskydere og på beskyttelsen af kunders midler, risikoen for, at en forlænget procedure øger de generelle omkostninger for kunderne og økonomien***, behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien og andre relevante overvejelser. Afviklingsmyndighederne meddeler hurtigst muligt denne vurdering til de kompetente myndigheder.

Efter den i første afsnit omhandlede underretning overvåger de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tæt samarbejde situationen for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), gennemførelsen af alle relevante foranstaltninger inden for deres forventede tidsramme og enhver anden relevant udvikling. Med henblik herpå mødes afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder regelmæssigt og med en hyppighed, der fastsættes af afviklingsmyndighederne under hensyntagen til sagens omstændigheder. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne udveksler uden ophold alle relevante oplysninger.

3. De kompetente myndigheder giver afviklingsmyndighederne alle de oplysninger, som afviklingsmyndighederne anmoder om, og som er nødvendige for følgende:

a) ajourføring af afviklingsplanen og forberedelse af den eventuelle afvikling af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

b) værdiansættelsen som omhandlet i artikel 36.

Hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for de kompetente myndigheder, samarbejder og koordinerer afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder om at indhente disse oplysninger. Med henblik herpå har de kompetente myndigheder beføjelse til at kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fremlægger sådanne oplysninger, herunder gennem kontrolbesøg på stedet, og fremlægger disse oplysninger for afviklingsmyndighederne.

4. Afviklingsmyndighedernes beføjelser omfatter beføjelser til at markedsføre instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), over for potentielle købere eller træffe foranstaltninger med henblik på en sådan markedsføring, eller kræve, at instituttet eller enheden gør dette, med følgende formål:

a) at forberede afviklingen af det pågældende institut eller den pågældende enhed med forbehold af betingelserne i artikel 39, stk. 2, og fortrolighedsbestemmelserne i artikel 84

b) at markedsføringen kan indgå i afviklingsmyndighedens vurdering af den i artikel 32, stk. 1, litra b), omhandlede betingelse.

4a. Beslutter afviklingsmyndigheden i forbindelse med udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 4, at markedsføre direkte til potentielle købere, tager den behørigt hensyn til sagens omstændigheder og til den indvirkning, som udøvelsen af denne beføjelse måtte have på enhedens samlede stilling.

5. Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne beføjelse til at anmode instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), om at oprette en digital platform til deling af de oplysninger, der er nødvendige for markedsføringen af det pågældende institut eller den pågældende enhed, med potentielle købere eller med rådgivere og valuarer, der er engageret af afviklingsmyndigheden. ***I så fald finder artikel 84, stk. 1, litra e), anvendelse.***

6. Konstateringen af, at betingelserne i artikel 27, stk. 1, er opfyldt, og den forudgående vedtagelse af foranstaltninger til tidlig indgriben er ikke nødvendige betingelser for, at afviklingsmyndighederne kan forberede afviklingen af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller udøve den beføjelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4 og 5.

7. Afviklingsmyndighederne underretter uden ophold de kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 4 og 5.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne arbejder tæt sammen:

a) når det overvejes at træffe de foranstaltninger, som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a), der har til formål at afhjælpe en forværring af situationen for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), samt de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c)

b) når det overvejes at træffe en af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4 og 5

c) under gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette afsnits litra a) og b).

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne sikrer, at disse foranstaltninger og tiltag er konsekvente, koordinerede og effektive.«

16) Artikel 31, stk. 2, litra c) og d), affattes således:

»c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget

d) at beskytte ***dækkede indskud og så vidt muligt også den udækkede del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder***, samtidig med at tab for indskudsgarantiordninger minimeres, og at beskytte investorer, der er omfattet af direktiv 97/9/EF«.

17) Artikel 32 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling over for et institut, hvis afviklingsmyndighederne efter at have modtaget en meddelelse i henhold til stk. 2 eller på eget initiativ i henhold til proceduren i stk. 2 fastslår, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) det ser ▌ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, tilsynsforanstaltninger, foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59, stk. 2, over for instituttet vil kunne forhindre ▌instituttet ***i at blive nødlidende eller forventeligt nødlidende*** inden for en rimelig tidsramme

c) en afviklingshandling er begrundet i almene hensyn, jf. stk. 5.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed foretager en vurdering af betingelsen i stk. 1, litra a), efter at have hørt afviklingsmyndigheden.

Medlemsstaterne kan bestemme, at vurderingen af betingelsen i stk. 1, litra a), ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, såfremt afviklingsmyndighederne i henhold til national ret har de nødvendige værktøjer til at kunne foretage den pågældende vurdering, navnlig tilstrækkelig adgang til de relevante oplysninger. I så fald sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed uden ophold giver afviklingsmyndigheden alle relevante oplysninger, som sidstnævnte anmoder om at foretage sin vurdering, før eller efter at den er blevet underrettet af afviklingsmyndigheden om, at den har til hensigt at foretage denne vurdering.

Vurderingen af betingelsen i stk. 1, litra b), foretages ***uden ophold*** af afviklingsmyndigheden i tæt samarbejde med den kompetente myndighed ***efter høring af en udpeget myndighed under indskudsgarantiordningen og, hvis det er relevant, en institutsikringsordning, som instituttet er medlem af. I høringen af institutsikringsordningen skal det overvejes, om institutsikringsordningen råder over foranstaltninger, der kan forhindre instituttets sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist.*** Den kompetente myndighed forsyner uden ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering. Den kompetente myndighed kan også underrette afviklingsmyndigheden om, at den anser betingelsen i stk. 1, litra b), for at være opfyldt.«

b) Stk. 4 ændres som følger:

i) Første afsnit, litra d), affattes således:

»d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 32c«

ii) Andet til femte afsnit udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med henblik på stk. 1, litra c), anses en afviklingshandling for at være begrundet i almene hensyn, hvis en sådan handling er nødvendig for at nå afviklingsmålene og står i rimeligt forhold til et eller flere af disse, jf. artikel 31, og hvis en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde disse mål i samme omfang.

En afviklingshandling antages ikke at være begrundet i almene hensyn med henblik på stk. 1, litra c), i denne artikel, hvis afviklingsmyndigheden har besluttet at anvende forenklede forpligtelser for et institut i henhold til artikel 4. Formodningen skal afkræftes og finder ikke anvendelse, hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at ét eller flere af afviklingsmålene ville være i fare, hvis instituttet skulle likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden, når den foretager den i første afsnit omhandlede vurdering, på grundlag af de oplysninger, den råder over på tidspunktet for denne vurdering, ***evaluerer*** og sammenligner al ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, som ***skal ydes*** til instituttet, både i tilfælde af afvikling og i tilfælde af likvidation i overensstemmelse med gældende national lovgivning."

5a. EBA bidrager til overvågning og fremme af effektiv og konsekvent anvendelse af den i stk. 5 omhandlede vurdering af almene hensyn.

Senest den... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] forelægger EBA en rapport om anvendelsesområdet for og anvendelsen af stk. 5 i Unionen. Denne rapport deles med Kommissionen med henblik på at vurdere effektiviteten af de foranstaltninger, der er beskrevet i stk. 5, og deres indvirkning på lige konkurrencevilkår.

På grundlag af resultaterne af vurderingen kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fremme konvergerende praksis og skabe lige konkurrencevilkår mellem medlemsstaterne senest den... [to år fra datoen for dette ændringsdirektivs anvendelse].«

18) Artikel 32a og 32b affattes således:

»*Artikel 32a*

Betingelser for afvikling for så vidt angår et centralt organ og kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ***kun træffer*** afviklingshandlinger over for et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet til et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, når det centrale organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet det, eller den afviklingskoncern, som de tilhører, som helhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1.

Artikel 32b

Behandling for institutter og enheder, der ikke er omfattet af afviklingshandlinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), men ikke betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra c), har den relevante nationale administrative eller retslige myndighed beføjelse til uden ophold at indlede proceduren for likvidation af instituttet eller enheden på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som afvikles på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret, forlader markedet eller bringer sine bankaktiviteter til ophør inden for en rimelig tidsfrist.

3. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), men ikke betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra c), er konstateringen af, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), en betingelse for den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen i henhold til artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

4. Medlemsstaterne sikrer, at inddragelsen af tilladelsen, der er givet til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er en tilstrækkelig betingelse for, at den relevante nationale administrative eller retslige myndighed uden ophold kan indlede proceduren for likvidation af instituttet eller enheden på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.«

19) Følgende indsættes som artikel 32c:

»*Artikel 32c*

Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kun undtagelsesvis kan ydes ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige uden for afviklingshandlingen til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i et af følgende tilfælde, og forudsat at den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige opfylder de betingelser og krav, der er fastsat i Unionens statsstøtteregler:

a) Den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse ***af ekstraordinær eller systemisk karakter*** i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:

   i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i overensstemmelse med centralbankernes vilkår

   ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser

   iii) en erhvervelse af andre kapitalgrundlagsinstrumenter end egentlige kernekapitalinstrumenter eller af andre kapitalinstrumenter eller anvendelse af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver med priser, varighed og andre vilkår, der ikke giver det pågældende institut eller den pågældende enhed en uberettiget fordel, ***forudsat at ingen af*** de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, litra a), b) eller c), eller de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 59, stk. 3, er til stede på det tidspunkt, hvor støtten fra det offentlige ydes.

b) Den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige tager form af et ***omkostningseffektivt*** indgreb fra en indskudsgarantiordning ▌i overensstemmelse med betingelserne i artikel 11a og 11b i direktiv 2014/49/EU, forudsat at ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, er til stede.

c) Den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige tager form af et ***omkostningseffektivt*** indgreb fra en indskudsgarantiordning i forbindelse med afvikling af et ***kreditinstitut*** i henhold til artikel 32b og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU.

d) Den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige tager form af statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, der ydes i forbindelse med afviklingen af instituttet eller enheden i henhold til artikel 32b i nærværende direktiv, bortset fra støtte ydet af en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU.

2. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal opfylde alle følgende betingelser:

a) Foranstaltningerne er begrænset til solvente institutter eller enheder som bekræftet af den kompetente myndighed.

b) Foranstaltningerne er af forebyggende og midlertidig karakter og er baseret på en på forhånd fastlagt ***strategi for udtræden af støtteforanstaltningen***, der er godkendt af den kompetente myndighed, herunder en klart angivet udløbsdato, salgsdato eller tilbagebetalingsplan for alle de foranstaltninger, der er truffet; ***disse oplysninger offentliggøres først et år efter afslutningen af strategien for udtræden af støtteforanstaltningen eller gennemførelsen af afhjælpningsplanen eller vurderingen i henhold til dette stykkes syvende afsnit.***

c) Foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til målet om at afhjælpe følgerne af den alvorlige forstyrrelse eller at bevare den finansielle stabilitet.

d) Foranstaltningerne anvendes ikke til at udligne tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide i ***løbet af de næste 12 måneder***.

Med henblik på første afsnit, litra a), anses et institut eller en enhed for at være solvent, hvis den kompetente myndighed har konkluderet, at der ikke er sket eller der i de 12 følgende måneder ***ud fra aktuelle forventninger*** sandsynligvis ikke vil ske nogen overtrædelse af nogen af kravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller de relevante gældende krav i EU-retten eller national lovgivning.

Med henblik på første afsnit, litra d), kvantificerer den relevante kompetente myndighed de tab, som instituttet eller enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide. Denne kvantificering baseres som minimum ***på kvalitetskontroller af aktiver foretaget af ECB, EBA eller nationale myndigheder eller, hvor det er relevant, under kontrolbesøg på stedet foretaget af den kompetente myndighed***. ***Kan sådanne øvelser ikke udføres i rettidigt, kan den kompetente myndighed basere sin vurdering*** på instituttets eller enhedens balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder, som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor. ***Den kompetente myndighed bestræber sig på at sikre, at kvantificeringen baseres på markedsværdien af instituttets eller enhedens aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster.***

De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), begrænses til foranstaltninger, der af den kompetente myndighed er blevet vurderet som nødvendige for at opretholde instituttets eller enhedens solvens ved at afhjælpe det kapitalunderskud, der er konstateret i det negative scenario med stresstest på nationalt plan, EU-plan eller SSM-plan eller tilsvarende øvelser, der gennemføres af Den Europæiske Centralbank, EBA eller nationale myndigheder, hvis det er relevant, og som er bekræftet af den kompetente myndighed.

Uanset stk. 1, litra a), nr. iii), er erhvervelse af egentlige kernekapitalinstrumenter undtagelsesvis tilladt, hvis det konstaterede underskud er af en sådan art, at erhvervelsen af andre kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter ikke ville gøre det muligt for det pågældende institut eller den pågældende enhed at afhjælpe sit kapitalunderskud, der er konstateret i det negative scenario med den relevante stresstest eller en tilsvarende øvelse. Værdien af erhvervede egentlige kernekapitalinstrumenter må ikke overstige 2 % af det pågældende instituts eller den pågældende enheds samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Hvis en af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ikke indløses, tilbagebetales eller på anden måde bringes til ophør i overensstemmelse med betingelserne i den ***strategi for udtræden af støtteforanstaltningen***, der blev fastlagt på tidspunktet for indrømmelsen af en sådan foranstaltning, ***anmoder*** den kompetente myndighed instituttet eller enheden ***om at indgive en engangsafhjælpningsplan***. ***Afhjælpningsplanen skal beskrive de skridt, der skal tages for at opretholde eller genoprette overholdelsen af tilsynskravene, instituttets eller enhedens levedygtighed på lang sigt, instituttets eller enhedens evne til at tilbagebetale det ydede beløb samt tidsrammen herfor.***

Anerkender den relevante kompetente nationale myndighed ikke afhjælpningsplanen som troværdig eller gennemførlig, eller overholder instituttet eller enheden ikke afhjælpningsplanen, vurderes det, om instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 32.

3. EBA udsteder senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om den type test, revision eller øvelse, der er omhandlet i stk. 2, fjerde afsnit, som kan føre til de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii).«

20) Artikel 33, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis den pågældende enhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1.

Med henblik herpå anses en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i en af følgende situationer:

a) Enheden opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 32, stk. 4, litra b), c) eller d).

b) Enheden overtræder væsentlige bestemmelser, eller der er objektive elementer, der viser, at enheden i nær fremtid i væsentlig grad vil overtræde de gældende krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU.«

21) I artikel 33a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne uden ophold underretter det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og de myndigheder, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra a)-h), når de udøver beføjelsen i nærværende artikels stk. 1, efter at det er konstateret, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), og inden afgørelsen om afvikling træffes.«

b) I stk. 9 tilføjes følgende som andet afsnit:

»Uanset første afsnit sikrer medlemsstaterne, at indskyderne, når sådanne beføjelser udøves i forbindelse med berettigede indskud, og disse indskud ikke anses for indisponible med henblik på direktiv 2014/49/EU, har adgang til et passende dagligt beløb fra disse indskud.«

22) Artikel 35 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator til at overtage eller samarbejde med ledelsesorganet for det institut, der er under afvikling, eller broinstituttet. Afviklingsmyndighederne offentliggør udpegelsen af en administrator. Afviklingsmyndighederne sikrer, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.

Artikel 91 i direktiv 2013/36/EU finder ikke anvendelse på udpegelse af administratorer.«

b) Stk. 2, første punktum, affattes således:

»Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og ledelsesorganet for det institut, der er under afvikling, eller broinstituttet.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed om den økonomiske og finansielle situation for det institut, der er under afvikling, eller broinstituttet og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver.«

23) Artikel 36 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Før afviklingsmyndighederne afgør, om betingelserne for nedskrivning eller for nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 59 er opfyldt, sikrer de, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).«

b) Som stk. 7a indsættes:

»7a. Hvor det er nødvendigt for at indgå i de beslutninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c) og d), supplerer valuaren oplysningerne i stk. 6, litra c), med et skøn over værdien af de ikkebalanceførte aktiver og passiver, herunder eventualforpligtelser og -aktiver.«

24) I artikel 37 tilføjes følgende som stk. 11:

»11. EBA overvåger afviklingsmyndighedernes handlinger og forberedelse for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne i tilfælde af afvikling. EBA aflægger rapport til Kommissionen om status for eksisterende praksis og mulige forskelle mellem medlemsstaterne senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = to år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og overvåger gennemførelsen af eventuelle henstillinger i rapporten, hvis det er relevant.

Den i første afsnit omhandlede rapport skal mindst dække følgende:

a) de ordninger, der er indført for at gennemføre bail-in-værktøjet, og graden af engagement med finansielle markedsinfrastrukturer og tredjelandsmyndigheder, hvor det er relevant

b) de ordninger, der er indført for at gøre anvendelsen af andre afviklingsværktøjer operationel

c) graden af gennemsigtighed over for relevante interessenter med hensyn til de ordninger, der er omhandlet i litra a) og b).«

25) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»For at broinstitutværktøjet kan få virkning og under hensyntagen til, at kritiske funktioner skal opretholdes i broinstituttet, eller for at forfølge et eller flere af afviklingsmålene sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et broinstitut:«.

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Anvendelsen af bail-in-værktøjet som omhandlet i artikel 43, stk. 2, litra b), må ikke indskrænke afviklingsmyndighedens mulighed for at kontrollere broinstituttet. Hvis anvendelsen af bail-in-værktøjet gør det muligt at tilvejebringe broinstituttets kapital fuldt ud gennem konvertering af passiver, der er omfattet af bail-in, til aktier eller andre typer kapitalinstrumenter, kan kravet om, at broinstituttet ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, fraviges.«

26) Artikel 42, stk. 5, litra b), affattes således:

»b) overførslen er nødvendig for at sikre, at instituttet under afvikling, broinstituttet eller selve porteføljeadministrationsinstrumentet fungerer korrekt, " eller«

27) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således: "

»1. Medlemsstaterne sikrer, at bail-in-værktøjet kan anvendes på alle passiver, herunder passiver, der giver anledning til en regnskabsmæssige hensættelse, i et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller 3.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Afviklingsfinansieringsordningen kan yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering svarende til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, af aktionærer og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, ved hjælp af reduktion, nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 48, stk. 1, og artikel 60, stk. 1, og af indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 109, hvor det er relevant.

b) Bidraget til afviklingsfinansieringsordningen overstiger ikke 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36.«

28) I artikel 44a ***foretages følgende ændringer:***

a) Følgende stykker indsættes:

»***6a. Medlemsstaterne sikrer, at et kreditinstitut, der udsteder nedskrivningsrelevante instrumenter, der kan betegnes som hybrid kernekapital, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver, kun kan sælge disse instrumenter til en eksisterende indskyder i det pågældende kreditinstitut, der kan anerkendes som detailkunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 11), i direktiv 2014/65/EU, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) og c), er opfyldt, og begge følgende betingelser er opfyldt på købstidspunktet:***

a) den indskyder, der kan anerkendes som detailkunde, investerer ikke et samlet beløb, der overstiger 10 % af dens portefølje af finansielle instrumenter, i instrumenter som omhandlet i dette stykke

b) det oprindelige investeringsbeløb, der er investeret i et eller flere instrumenter som omhandlet i dette stykke, er på mindst 30 000 EUR.

Kreditinstituttet sikrer, at betingelserne i litra a) og b) i dette stykke er opfyldt på købstidspunktet på grundlag af de oplysninger, som detailkunden har fremlagt i overensstemmelse med stk. 3.

6b. Nedskrivningsrelevante instrumenter som omhandlet i stk. 6a, som det udstedende kreditinstitut sælger til dets indskydere, der kan betragtes som detailinvestorer, uden at opfylde betingelserne i nævnte stykke, medregnes ikke i kravene i artikel 45e eller 45f, så længe disse instrumenter besiddes af den indskyder, som de er solgt til.

6c. Som led i vurderingen af afviklingsmulighederne overvåger afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 15 og 16 årligt på koncern- eller institutionsbasis det omfang, hvori nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på MREL er i detailinvestorers besiddelse, og indberetter resultaterne til EBA mindst én gang om året.«;

b) Følgende stykker indsættes:

»***7a. Det kan ikke kræves af medlemsstaterne, at de anvender denne artikels stk. 6a og 6b på instrumenter omhandlet i stk. 6a, der er udstedt før den... [12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].***

8. Senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] aflægger EBA rapport til Kommissionen om anvendelsen af nærværende artikel. Rapporten skal sammenligne de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at overholde nærværende artikel, analysere deres effektivitet med hensyn til at beskytte detailinvestorer og vurdere deres indvirkning på grænseoverskridende transaktioner.

På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte lovgivningsmæssige forslag til ændring af nærværende direktiv.«

29) Artikel 45, stk. 1, affattes således:

»1. "Medlemsstaterne sikrer, at institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves af, og som fastsat af, afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 45a-45i.«

30) I artikel 45b foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4, 5 og 7 erstattes ordet »G-SII'er« af ordet »G-SII-enheder«.

b) Stk. 8 ændres som følger:

i) I første afsnit erstattes ordet »G-SII'er« af ordet »G-SII-enheder«.

ii) I andet afsnit, litra c), erstattes ordet »G-SII« af ordet »G-SII-enhed«.

iii) I fjerde afsnit erstattes ordet »G-SII'er« af ordet »G-SII-enheder«.

c) Følgende tilføjes som stk. 10:

»10. "Afviklingsmyndighederne kan tillade afviklingsenheder at opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7 ved hjælp af kapitalgrundlag eller passiver som omhandlet i stk. 1 og 3, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) For enheder, der er G-SII-enheder eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, har afviklingsmyndigheden ikke reduceret kravet i nærværende artikels stk. 4 i henhold til nævnte stykkes første afsnit.

b) De passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke opfylder betingelsen i artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne i artikel 72b, stk. 4, litra b) -e), i nævnte forordning.«

31) I artikel 45c foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3, ottende afsnit, erstattes ordene »kritiske økonomiske funktioner« af ordene »kritiske funktioner«.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndighederne skal anvende til at estimere det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for:

a) afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til direktiv 2013/36/EU

b) enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, hvis enheden ikke er omfattet af disse krav i henhold til direktiv 2013/36/EU på samme grundlag som de krav, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 45f.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

c) I stk. 7, ottende afsnit, erstattes ordene »kritiske økonomiske funktioner« af ordene »kritiske funktioner

".

32) Følgende indsættes som artikel 45ca:

»Artikel 45ca

Fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for overførselsstrategier

1. Ved anvendelsen af artikel 45c på en afviklingsenhed, hvis foretrukne afviklingsstrategi ***uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer*** omfatter anvendelse af salg af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet , fastsætter afviklingsmyndigheden det rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 3, på en forholdsmæssig måde på grundlag af følgende kriterier, alt efter hvad der er relevant:

a) afviklingsenhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil ***eller, alt efter hvad der er relevant, størrelsen af den del af afviklingsenheden, der er omfattet af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet***

b) de aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der skal overføres til en modtager som identificeret i afviklingsplanen, under hensyntagen til:

i) afviklingsenhedens centrale forretningsområder og kritiske funktioner

ii) de passiver, der er udelukket fra bail-in i henhold til artikel 44, stk. 2

iii) de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 73-80

iiia) de forventede kapitalgrundlagskrav til broinstitutter, som kan være nødvendige for at gennemføre strategien for afviklingsenhedens udtræden af markedet, med henblik på at sikre, at broinstituttet overholder forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant

iiib) modtagerens forventede efterspørgsel efter, at transaktionen skal være kapitalneutral med hensyn til de krav, der gælder for den overtagende enhed

c) den forventede værdi og omsættelighed af afviklingsenhedens aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, jf. litra b), under hensyntagen til:

i) eventuelle væsentlige hindringer for afvikling, der er identificeret af afviklingsmyndigheden, og som er forbundet med anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet

ii) tab som følge af de aktiver, rettigheder eller passiver, der er tilbage i den resterende del af instituttet

iia) et potentielt ugunstigt markedsklima på afviklingstidspunktet

d) om den foretrukne afviklingsstrategi omfatter overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af afviklingsenheden eller af alle eller en del af afviklingsenhedens aktiver, rettigheder og passiver

e) om den foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver.

3. Anvendelsen af stk. 1 må ikke resultere i et beløb, der er højere end det beløb, der følger af anvendelsen af artikel 45c, stk. 3, ***eller et beløb, der er lavere end 13,5 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og mindre end 5 % af det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.***«

33) Artikel 45d, stk. 1, indledningen, affattes således:

»Kravet i artikel 45, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er en G-SII-enhed, består af følgende:«

34) Artikel 45f, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Uanset dette stykkes første og anden afsnit skal modervirksomheder i Unionen, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 45c og 45d på konsolideret grundlag.«

35) I artikel 45l foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) hvordan kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45e eller 45f, er blevet gennemført på nationalt plan, herunder artikel 45ca, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige enheder«.

b) I stk. 3, andet afsnit, tilføjes følgende punktum:

»2Den i stk. 2 omhandlede forpligtelse ophører med at gælde, efter at den anden rapport er forelagt.«

35) I artikel 45m indsættes følgende stykke:

»1a. Uanset artikel 45, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne passende overgangsperioder for institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f eller kravene i artikel 45b, stk. 4, stk. 5 eller stk. 7, hvis institutterne eller enhederne er underlagt disse krav som følge af [dette ændringsdirektivs] ikrafttræden. Institutternes og enhedernes frist for at opfylde kravene i artikel 45e eller 45f eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, er den... [fire år efter anvendelsen af dette ændringsdirektiv].

Afviklingsmyndigheden fastsætter mellemliggende målniveauer for kravene i artikel 45e eller 45f eller for krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, stk. 5 eller stk. 7, alt efter hvad der er relevant, som institutter eller enheder som omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal opfylde den... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs anvendelse]. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsmyndigheden kan fastsætte en overgangsperiode, der udløber efter... [fire år efter dette ændringsdirektivs anvendelse], hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt på grundlag af kriterierne i stk. 7 og under hensyntagen til:

a) udviklingen i enhedens finansielle situation

b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse inden for en rimelig tidsramme af kravene i artikel 45e eller 45f eller et krav, der hidrører fra anvendelse af artikel 45b, stk. 4, stk. 5 eller stk. 7, og

c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb, og hvis ikke, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse«

36) Artikel 45m, stk. 4, affattes således:

»4. Kravene i artikel 45b, stk. 4 og 7, samt artikel 45c, stk. 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, finder ikke anvendelse i den periode på tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet identificeret som et G-SII eller et tredjelands-G-SII, eller afviklingsenheden begynder at befinde sig i den situation, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 5 eller 6.«

37) Artikel 46, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Den i denne artikels stk. 1 omhandlede vurdering fastsætter det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres:

a) for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for det institut, der er under afvikling, eller, hvis det er relevant, fastsætte broinstituttets andel under hensyntagen til eventuelle kapitalbidrag fra afviklingsfinansieringsordningen i henhold til artikel 101, stk. 1, litra d), i nærværende direktiv

b) for at opretholde en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller broinstituttet under hensyntagen til eventuelle eventualforpligtelser og sætte instituttet under afvikling i stand til i mindst et år fortsat at opfylde betingelserne for meddelelse af tilladelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.«

38) Artikel 47, stk. 1, litra b), nr. i), affattes således:

»i) relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 udstedt af instituttet i henhold til den i artikel 59, stk. 2, omhandlede beføjelse eller«

39) Artikel 52 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Under særlige omstændigheder kan afviklingsmyndigheden forlænge fristen på en måned for indgivelse af virksomhedsomlægningsplanen med yderligere en måned.«

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Afviklingsmyndigheden kan kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), medtager yderligere elementer i virksomhedsomlægningsplanen.«

40) Artikel 53, stk. 3, affattes således:

»3. "Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, herunder et passiv, der giver anledning til en regnskabsmæssig hensættelse, til nul ved anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 63, stk. 1, litra e), behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen udøves, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende det institut, der er under afvikling, eller nogen efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.«

41) Artikel 55 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) passivet er ikke et indskud som omhandlet i artikel 108, stk. 1, litra a) eller b)«.

b) Stk. 2, femte og sjette afsnit, affattes således:

»Hvis afviklingsmyndigheden i forbindelse med vurderingen af afviklingsmulighederne for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 15 og 16 eller på ethvert andet tidspunkt konstaterer, at der inden for en kategori af passiver, som omfatter nedskrivningsrelevante passiver, er en mængde passiver, der ikke indeholder den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse, og som sammen med de passiver, der er udelukket fra anvendelsen af bail-in-værktøjet i henhold til artikel 44, stk. 2, eller som sandsynligvis vil blive udelukket i henhold til artikel 44, stk. 3,

beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal den straks vurdere virkningen af dette særlige forhold på det pågældende instituts eller den pågældende enheds afviklingsmuligheder, herunder indvirkningen på afviklingsmulighederne som følge af risikoen for at overtræde sikkerhedsforanstaltningerne for kreditor i artikel 73, når beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver anvendes.

Hvis afviklingsmyndigheden på grundlag af vurderingen, jf. dette stykkes femte afsnit, konkluderer, at passiverne, som ikke indeholder den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelse, skaber en væsentlig hindring for afvikling, anvender den i nødvendigt omfang de beføjelser, der er fastsat i artikel 17, til at fjerne den pågældende hindring for afvikling.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Institutter og enheder, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), indberetter til afviklingsmyndigheden på årlig basis om følgende:

a) det samlede udestående beløb for alle passiver, der er omfattet af lovgivningen i et tredjeland

b) for de punkter, der er omhandlet i litra a):

i) deres sammensætning, herunder deres løbetidsprofil

ii) deres prioritet ved almindelig insolvensbehandling

iii) om passivet er udelukket efter artikel 44, stk. 2

iv) om de indfører bestemmelsen som krævet i stk. 1 i kontraktbestemmelserne

v) hvis det er konstateret, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at indføre den kontraktmæssige anerkendelse af klausulen om bail-in i overensstemmelse med stk. 2, kategorien af passivet i medfør af stk. 7.

Ved institutter og enheder, der indgår i en afviklingskoncern, skal rapporten udfærdiges af afviklingsenheden for afviklingskoncernen i det påkrævede omfang i stk. 1, andet og tredje afsnit«.

d) Følgende stykke tilføjes:

»8a. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte procedurer og ensartede formater og skabeloner for indberetning til afviklingsmyndighederne, jf. stk. 2a.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den... [et år fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

42) Artikel 59 ændres således:

a) Stk. 3, litra e), affattes således:

»e) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre denne støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 32c.«

b) Stk. 4, litra b), affattes således:

»b) under hensyntagen til tidsplanen, behovet for effektivt at gennemføre nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne eller afviklingsstrategien for afviklingskoncernen og andre relevante omstændigheder er der ingen rimelig udsigt til, at nogen foranstaltning, herunder alternative foranstaltninger fra den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, bortset fra nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a, vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen inden for en rimelig tidsfrist bliver nødlidende.«

43) Artikel 63 ændres således:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Litra m) affattes således:

»m) beføjelsen til at kræve, at den kompetente myndighed vurderer erhververen af en kvalificeret deltagelse rettidigt ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikel 12 i direktiv 2014/65/EU«.

ii) Som litra n) tilføjes:

»n) beføjelsen til at fremsætte anmodninger i henhold til artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 596/2014 på vegne af det institut, der er under afvikling.«

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) med forbehold af artikel 3, stk. 6, og artikel 85, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra enhver offentlig eller privat person, herunder aktionærerne eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og de kompetente myndigheder med henblik på artikel 22-27 i direktiv 2013/36/EU«.

44) Artikel 71a, stk. 3, affattes således:

»3. "Stk. 1 finder anvendelse på enhver finansiel kontrakt, der opfylder samtlige følgende krav:

a) Kontrakten skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der er vedtaget på nationalt plan med henblik på gennemførelse af denne artikel.

b) Kontrakten indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af en medlemsstats lovgivning.«

45) I artikel 74, stk. 3, tilføjes som litra d):

»d) ved fastsættelsen af de tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, anvende de kriterier og den metode, der er omhandlet i artikel 11e i direktiv 2014/49/EU og i enhver delegeret retsakt vedtaget i henhold til nævnte artikel.«

45) I artikel 84 tilføjes følgende stykke:

»6a. Denne artikel er ikke til hinder for udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat, i det omfang at en sådan udveksling er fastsat den pågældende medlemsstats nationale ret. Hvis disse oplysninger stammer fra en anden medlemsstat, må de kun videregives med udtrykkelig accept fra den relevante myndighed, som har videregivet dem.«

46) I artikel 88 indsættes som stk. 6a:

»6a. For at lette de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, og for at udveksle alle relevante oplysninger opretter og leder afviklingsmyndigheden for et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater et afviklingskollegium.

Afviklingsmyndigheden for instituttet som omhandlet i første afsnit beslutter, hvilke myndigheder der deltager i et møde eller i en aktivitet i afviklingskollegiet, under hensyntagen til relevansen af den aktivitet, der skal planlægges eller koordineres for disse myndigheder, navnlig den potentielle indvirkning på stabiliteten i det finansielle system i de berørte medlemsstater og de opgaver, der er omhandlet i første afsnit.

Afviklingsmyndigheden for det i første afsnit omhandlede institut holder på forhånd alle medlemmer af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Afviklingsmyndigheden for det i første afsnit omhandlede institut holder også rettidigt alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de tiltag, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.«

46) I artikel 90 tilføjes følgende stykke:

»4a. Artikel 84 er ikke til hinder for udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat, i det omfang at en sådan udveksling er fastsat den pågældende medlemsstats nationale ret. Hvis disse oplysninger stammer fra en anden medlemsstat, må de kun videregives med udtrykkelig accept fra den relevante myndighed, som har videregivet dem.«

47) Artikel 91 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:«

»1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er datterselskab af en koncern, opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33, underretter denne myndighed uden ophold koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den konsoliderende tilsynsmyndighed og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om nedenstående oplysninger:

a) afgørelsen om, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), eller i artikel 33, stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant, eller betingelserne i artikel 33, stk. 4

b) resultatet af vurderingen af den i artikel 32, stk. 1, litra c), omhandlede betingelse

c) de afviklingshandlinger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for det pågældende institut eller den pågældende enhed.

De i første afsnit omhandlede oplysninger kan indgå i de meddelelser, der i henhold til artikel 81, stk. 3, sendes til de adressater, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.«

b) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

48) Artikel 92, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

49) Artikel 97, stk. 4, affattes således:

»4. "Afviklingsmyndighederne indgår ikkebindende samarbejdsaftaler med de relevante tredjelandsmyndigheder, der er omhandlet i ***denne artikels*** stk. 2, hvis det er relevant. Disse ordninger skal være i overensstemmelse med EBA's rammeaftale.

De kompetente myndigheder indgår ikkebindende samarbejdsaftaler med de relevante tredjelandsmyndigheder, der er omhandlet i ***denne artikels*** stk. 2, hvis det er relevant. Disse ordninger skal være i overensstemmelse med EBA's rammeaftale og skal sikre, at de oplysninger, der videregives til tredjelandets myndigheder, er underlagt en garanti for, at krav om tavshedspligt, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 84, overholdes.«

50) I artikel 98, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Den indledende sætning affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:«.

b) Følgende tilføjes som andet og tredje afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder kun udveksler fortrolige oplysninger med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) for så vidt angår oplysninger om inddrivelse og afvikling, betingelserne i første afsnit

b) for så vidt angår andre oplysninger, som de kompetente myndigheder har adgang til, betingelserne i artikel 55 i direktiv 2013/36/EU.

Med henblik på andet afsnit omfatter oplysninger om genopretning og afvikling alle oplysninger, der er direkte knyttet til de kompetente myndigheders opgaver i henhold til nærværende direktiv, navnlig genopretningsplanlægning og genopretningsplaner, foranstaltninger til tidlig indgriben og udvekslinger med afviklingsmyndigheder vedrørende afviklingsplanlægning, afviklingsplaner og afviklingshandlinger.«

51) Artikel 101, stk. 2, affattes således:

»2. "Hvis afviklingsmyndigheden beslutter, at anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningen til formålene i nærværende artikels stk. 1 sandsynligvis medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, overføres til afviklingsfinansieringsordningen, finder principperne for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 44, anvendelse.«

52) Artikel 102, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»2Hvis de til rådighed stående finansielle midler efter den indledende periode, jf. nærværende artikels stk. 1, falder til under målniveauet i nævnte stykke, skal der foretages regelmæssige opkrævninger i overensstemmelse med artikel 103, indtil målniveauet er nået. Afviklingsmyndighederne kan udskyde opkrævningen af regelmæssige bidrag i overensstemmelse med artikel 103 i ***op til tre*** år, hvis det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker afviklingsmyndighedernes kapacitet til at anvende afviklingsfinansieringsordninger i henhold til artikel 101. Efter at målet er nået første gang, og de til rådighed stående finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for ***fire*** år.«

53) Artikel 103 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. "De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau, kan også omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 101, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige ***30*** % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel. Inden for denne grænse fastsætter afviklingsmyndigheden årligt andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser af de samlede bidrag, der skal opkræves i henhold til nærværende artikel.«

b) Som stk. 3a indsættes:

»3a. "Afviklingsmyndigheden indkalder de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikels stk. 3, når det er nødvendigt at anvende afviklingsfinansieringsordningerne i henhold til artikel 101.

Hvis en enhed ophører med at være omfattet af artikel 1 og ikke længere er omfattet af forpligtelsen til at betale bidrag i henhold til nærværende artikels stk. 1, indkalder afviklingsmyndigheden de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til stk. 3, og som stadig er forfaldne. Hvis det bidrag, der er knyttet til den uigenkaldelige betalingsforpligtelse, betales behørigt ved første indkaldelse, annullerer afviklingsmyndigheden forpligtelsen og tilbageleverer sikkerhedsstillelsen. Hvis bidraget ikke betales behørigt ved første indkaldelse, beslaglægger afviklingsmyndigheden sikkerhedsstillelsen og annullerer forpligtelsen.«

54) Artikel 104, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Ekstraordinære ex post-bidrag må ikke overstige tre gange 12,5 % af det målniveau, der er fastsat i artikel 102.«

55) Artikel 108 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således: "

»1. Medlemsstaterne sikrer i deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling:

a) følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for almindelige usikrede kreditorers fordringer:

i) indskud, ***der er udelukket fra dækning i henhold til artikel 5 i direktiv 2014/49/EU***

ii) den del af berettigede indskud fra juridiske personer, der ikke er mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, som overstiger dækningsniveauet, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU

iii) den del af berettigede indskud fra centrale og regionale regeringer, som overstiger dækningsniveauet, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU

iv) den del af indskud fra juridiske personer, der ikke er mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder, og som ville være berettigede indskud, hvis de ikke blev foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter etableret i Unionen, ***som overstiger det dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU***

b) følgende punkter har den samme prioritet, som er højere end den prioritet, der er fastsat i litra a):

i) dækkede indskud

ii) indskudsgarantiordninger ***for deres krav i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU***

iii) andre berettigede indskud end dem, der er omhandlet i litra a), nr. ii) og iii) og

iv) indskud, der ville være berettigede indskud, hvis de ikke blev foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret i Unionen, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a), nr. iv).«

b) Følgende tilføjes som stk. 8 og 9:

»8. Hvis de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a) eller b), kun anvendes til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet under afvikling, har afviklingsfinansieringsordningen et krav over for den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for eventuelle udgifter og tab, som afviklingsfinansieringsordningen måtte have afholdt som følge af bidrag til afvikling i henhold til artikel 101, stk. 1, i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret.

9. Medlemsstaterne sikrer, at den afviklingsfinansieringsordnings fordringer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8 og i artikel 37, stk. 7, i deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling har en placering i prioritetsrækkefølgen, som er højere end den prioritet, der er fastsat for fordringer fra indskud og indskudsgarantiordninger i henhold til nærværende artikels stk. 1.«

56) Artikel 109 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. "Medlemsstaterne sikrer, at hvis afviklingsmyndighederne ▌træffer afviklingshandlinger over for et kreditinstitut, og forudsat at en sådan handling sikrer, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, bidrager den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet er tilsluttet, med følgende beløb:

a) hvis bail-in-værktøjet anvendes uafhængigt eller i kombination med værktøjet til adskillelse af aktiver, det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret med henblik på at absorbere tabene og rekapitalisere instituttet under afvikling i henhold til artikel 46, stk. 1, hvis dækkede indskud var omfattet af bail-in

b) hvis virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjerne anvendes uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer:

i) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem værdien af de dækkede indskud og af passiverne med samme eller højere prioritet end indskud og værdien af aktiverne i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og

ii) hvis det er relevant, et beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten hos modtageren efter overførslen.

I de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra b), hvor overførslen til modtageren omfatter indskud, der ikke er dækkede indskud eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, og afviklingsmyndigheden vurderer, at de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3, finder anvendelse på disse indskud eller passiver, skal indskudsgarantiordningen bidrage til:

a) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem værdien af indskud, herunder dækkede indskud, der ikke er dækkede indskud, og af passiverne med samme eller højere prioritet end indskud og værdien af aktiverne i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og

b) og hvis det er relevant, et beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten af overførslen for modtageren.

Medlemsstaterne sikrer, at når indskudsgarantiordningen har ydet et bidrag i de tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, afholder instituttet under afvikling sig fra at erhverve andele i andre selskaber samt udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital eller betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter eller fra andre aktiviteter, der kan føre til udgående pengestrømme.

I alle tilfælde må omkostningerne ved indskudsgarantiordningens bidrag ikke overstige omkostningerne ved tilbagebetaling til indskydere som beregnet af indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 11e i direktiv 2014/49/EU.

Når det i form af en værdiansættelse i henhold til artikel 74 fastlægges, at omkostningerne ved indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling var større end de tab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, er indskudsgarantiordningen berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 75.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden fastsætter indskudsgarantiordningens bidrag i overensstemmelse med stk. 1 efter at have hørt indskudsgarantiordningen om de anslåede omkostninger ved tilbagebetaling til indskydere i henhold til artikel 11e i direktiv 2014/49/EU og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 36 i nærværende direktiv.

Afviklingsmyndigheden underretter den indskudsgarantiordning, som instituttet er tilsluttet, om sin afgørelse som omhandlet i første afsnit. Indskudsgarantiordningen gennemfører uden ophold nævnte afgørelse.«

b) Som stk. 2a og 2b indsættes:

»2a. Anvendes indskudsgarantiordningens midler i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra a), til at bidrage til rekapitaliseringen af det institut, der er under afvikling, sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordningen overfører sine beholdninger af aktier eller andre kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling til den private sektor, så snart de kommercielle og finansielle forhold tillader det.

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen markedsfører de aktier og andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i første afsnit, åbent og gennemsigtigt, og at salget ikke begunstiger eller forskelsbehandler potentielle købere. Et sådant salg skal ske på kommercielle vilkår.

2b. Bidraget fra indskudsgarantiordningen i henhold til stk. 1, andet afsnit, medregnes i de tærskler, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra a), og i artikel 44, stk. 8, litra a).

Hvis anvendelsen af indskudsgarantiordningen i henhold til stk. 1, andet afsnit, sammen med bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering fra aktionærerne og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter samt indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, giver mulighed for at anvende afviklingsfinansieringsordningen, begrænses indskudsgarantiordningens bidrag til det beløb, der er nødvendigt for at nå de tærskler, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra a), og i artikel 44, stk. 8, litra a). Efter indskudsgarantiordningens bidrag anvendes afviklingsfinansieringsordningen i overensstemmelse med de principper for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, der er fastsat i artikel 44 og 101.

Uanset begrænsningen af bidrag fra indskudsgarantiordningen i henhold til dette stykkes andet afsnit kræves der, hvis betingelserne i artikel 44, stk. 7, er opfyldt, et supplerende bidrag fra indskudsgarantiordningen. Dette supplerende bidrag er lig med det beløb, som afviklingsfinansieringsordningen bidrager med ud over den grænse på 5 %, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra b), ganget med andelen af dækkede indskud som en del af de samlede passiver, der er omfattet af overførslen.

Første og andet afsnit finder dog ikke anvendelse på institutter, der ***opfylder mindst én af følgende betingelser***:

a) ***institutionen*** er blevet udpeget som ***en likvidationsenhed*** i koncernafviklingsplanen eller i afviklingsplanen

b) ***instituttet har misligholdt sit mellemliggende eller endelige MREL-mål, alt efter hvad der er relevant, i fire kvartaler inden for fire år, der slutter 6 måneder før konstateringen af, at der er tale om et nødlidende eller forventeligt nødlidende institut i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a). Perioden på fire år tager ikke hensyn til de to på hinanden følgende kvartaler umiddelbart forud for en sådan konstatering af, at der er tale om et nødlidende eller forventeligt nødlidende institut.«***

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 5, andet og tredje afsnit, udgår.

57) I artikel 111, stk. 1, indsættes følgende litra e):

»e) manglende overholdelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45e eller 45f.«

58) Artikel 128 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»**Samarbejde og informationsudveksling mellem institutter og myndigheder**«

b) Følgende stykke tilføjes:

»Afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder, EBA, Den Fælles Afviklingsinstans, ECB og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker giver på dennes anmodning og inden for den fastsatte frist Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver i forbindelse med politikudvikling, herunder gennemførelse af konsekvensanalyser, udarbejdelse af lovgivningsforslag og deltagelse i lovgivningsprocessen. Kommissionen og Kommissionens personale er underlagt de krav om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 (*), for så vidt angår de modtagne oplysninger.«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

59) Følgende indsættes som artikel 128a:

»*Artikel 128a*

Simuleringer af krisestyring

1. EBA koordinerer regelmæssige øvelser på EU-plan for at afprøve anvendelsen af nærværende direktiv, forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/49/EU i grænseoverskridende situationer, for så vidt angår alle følgende aspekter:

a) samarbejde mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med genopretningsplanlægning

b) samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder før sammenbruddet og under afvikling af finansieringsinstitutter, herunder om gennemførelsen af afviklingsordninger vedtaget i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014.

2. EBA udarbejder en rapport med de vigtigste resultater og konklusioner af øvelserne. Rapporten offentliggøres.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = en dag efter datoen for dette ændringsdirektivs gennemførelse].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i …, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*